

lidských práv upravených v příslušných právních předpisech. K posouzení problematiky sledování, resp. obhajobou namítaného kontrasledování či obrany proti sledování bylo vyžádáno odborné vyjádření Policie ČR, útvaru zvláštních činností jako orgánu, který v dané oblasti má potřebné odborné znalosti. Soud tento důkaz vyhodnotil jako rozporuplný. Pokud soud měl pochybnosti o správnosti závěru odborného vyjádření, měl přistoupit k výsledku zástupce zpracovatele odborného vyjádření a nejasnosti odstranit. Soud namísto toho učinil nekvalifikované závěry o odborné otázce. Činnost zpravodajských služeb a policejních orgánů je sice v podstatných směrech odlišná, avšak pojmy sledování, kontrasledování a obrana proti sledování jako techniky jsou jednotné a nemají nic společného s cíly či specifiky toho, kdo techniky vykonává a příslušné pojmy používá. Základní rozdíl mezi sledováním a obranou proti němu (kontrasledováním) je v účelu této činnosti. Sledováním mají být utajovaným způsobem zjištěny poznatky o osobách a věcech, zatímco obranou proti sledování (kontrasledováním) má být zjištěno, zda určitá osoba či věc není sledována, tedy zda další osoby utajovaným způsobem nezjišťují poznatky o primární osobě. Z tohoto uvedeného pohledu dospělo odborné vyjádření k závěrům, že v dané věci šlo o sledování. Z hlediska zákonných požadavků odborné vyjádření poukázalo na skutečnost, že kontrasledování a obrana proti sledování se mohou z pohledu právních předpisů vykonávat buď se svolením osoby, která má být předmětem zájmu, nebo pouze na základě příslušného povolení. Tvrzení obhajoby, že by měl existovat obsahový rozdíl mezi zpravodajským a policejním sledováním, nepovažuje za opodstatněné a podložené. Žádný takový rozdíl neexistuje. Různé cíle nemohou mít vliv na to, jakým způsobem je prováděno vlastní sledování, na to, jaké metody a praktiky jsou při vlastním sledování používány. Druhou rovinou sledování je jeho ústavní a zákonný rámec. Prostředky, které může Vojské zpravodajství používat, jsou vymezeny v § 11 a § 11a zák. č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů a v § 6 zák. č. 289/2005 Sb., o Vojském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů. V případě používání zpravodajských prostředků Vojským zpravodajstvím jsou zákonem upraveny, a tedy povoleny pouze ty prostředky, které jsou výslovně uvedeny v § 7 odst. 1 zákona o Vojském zpravodajství, a to za podmínek, které jsou obsaženy v § 8 a následující citovaného zákona. Sledování osob a věcí prováděných Vojským zpravodajstvím je vymezené jako jeden ze zpravodajských prostředků v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o Vojském zpravodajství. Pojem sledování a jeho podmínky jsou blíže rozvedeny v § 15 zákona o Vojském zpravodajství. Podle § 15 odst. 1 zákona o Vojském zpravodajství se sledováním osob a věcí rozumí získávání poznatků o osobách a věcech prováděné

utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky. Obrana proti sledování či kontrasledování v citovaném zákoně, ani v jiném zákoně, upraveny nejsou. Z hlediska svého obsahu obrana proti sledování není ničím jiným než získávání poznatků o osobách a věcech prováděným utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky, byť jeho cílem není získat poznatky o primárním objektu, ale o jiných objektech, které mají provádět sledování primárního objektu. I obrana proti sledování (kontrasledování) je plně podřaditelná pod definici sledování podle § 15 odst. 1 zákona o Vojenském zpravodajství a nutně musí podléhat stejným zákonným podmínkám v podobě povolení příslušného orgánu ve smyslu § 15 odst. 2 zákona o Vojenském zpravodajství. Jiný závěr by vedl k zjevnému porušení principu legálního omezení uplatňování státní moci. Na základě výše rozvedených důkazů je na místě učinit závěr, že příslušníci Vojenského zpravodajství prováděli sledování poškozené Bc. N██████, a ne obranu proti sledování či kontrasledování. Zde je právní posouzení soudu zjevně nesprávné, což se z hlediska trestně právního posouzení odrazilo v otázce chybného posouzení naplnění objektivního znaku výkonu pravomoci v rozporu s jiným právním předpisem. Ze stejných právních východisek a závěrů je třeba posuzovat jednání stíhané pod bodem II. Za zcela nepřiléhavý považuje závěr soudu, který jednání obžalovaných považuje za souladné s právními předpisy a označuje je za Vojenským zpravodajstvím prováděné testování získávání informací soukromou bezpečnostní agenturou i vyhodnocování možností a schopností detektivních agentur, za což bylo v souladu s právními předpisy z prostředků Vojenského zpravodajství zapláceno. Svým závěrem soud zcela přijal obhajobu obžalovaných Ing. Kovandy a Ing. Pohůnka, kteří v hlavním líčení vypověděli, že prvotním motivem jejich jednání bylo zjištění možností a schopností civilních detektivních agentur, teprve druhým motivem bylo zjištění pohybu vozidla Úřadu vlády užívaného poškozeným P██████. Tato obhajoba byla vyvrácena provedenými důkazy, které soud pomínil při svém hodnocení. Obžalovaní Ing. Kovanda a Ing. Pohůnek tvrdí, že využili požadavku obžalované Mgr. Nečasové k tomu, aby pro potřeby Vojenského zpravodajství získali poznatky o kvalitě práce civilních detektivních agentur. Z provedených důkazů je zřejmé, že prvotním a zásadním důvodem jejich činnosti bylo vyhovění žádosti obžalované Mgr. Nečasové za současného obcházení zákonného vymezení pravomoci a působnosti Vojenského zpravodajství, což vytvořená legenda o prověřce komerčního subjektu měla jen zakrýt. Lze akceptovat skutečnost, že Vojenské zpravodajství pro potřeby své vlastní činnosti může mít potřebu získávat informace o kvalitě činnosti soukromých detektivních agentur, i když v konkrétním případě lze mít pochybnosti, zda skutečně mohlo Vojenské zpravodajství potřebovat takové informace v anonymní podobě,

kdy výběr konkrétního zkoumaného subjektu měl být ponechán na prostředníkovi stojícím mimo Vojenské zpravodajství a Vojenské zpravodajství ani nemělo k dispozici identifikaci testovaného subjektu. Pokud by Vojenské zpravodajství bez své jakékoliv aktivní součinnosti „nakoupilo“ již existující výsledky činnosti soukromé detektivní agentury, včetně například záznamu o sledování, není důvod v tom spatřovat protiprávní činnost. Stát reprezentovaný Vojenským zpravodajstvím v tomto případě nijak nezasahuje do ústavně zaručených práv občanů, zejména práva na ochranu soukromí. Jinak tomu je v případě, kdy Vojenské zpravodajství komerčnímu subjektu zadá sledování konkrétní osoby, a pro toto sledování mu vytvoří podmínky a poskytne potřebnou součinnost. V takovém případě se jedná o jednoznačné obcházení zákona o Vojenském zpravodajství. Vojenské zpravodajství je v takovém případě iniciátorem a hybatelem zásahu do zaručené svobody soukromí konkrétního jednotlivce. Pokud by takový postup měl být přípustný, nebylo by vůbec nutné zákonem vymezovat podmínky pro realizaci jednotlivých zpravodajských úkonů a použití zpravodajské techniky. Plně by postačovalo zpravodajskou službu dobře finančně zabezpečit a tato by prováděla nákup požadovaných služeb od soukromých subjektů. Vojenské zpravodajství prostřednictvím zprostředkovatele Ing. Z. [REDAKCE] zadala dosud nezjištěné detektivní agentuře sledování poškozených P. [REDAKCE] a H. [REDAKCE], průběžně přijímalo výsledky prováděného sledování a platilo za to prostředky z jemu přidělených rozpočtových prostředků státu. Výsledky sledování byly předány obžalované Mgr. Nečasové, která byla faktickým uživatelem výstupů sledování. Obžalovaní Ing. Kovanda a Ing. Pohůnek si museli být dobře vědomi, že tímto způsobem obcházejí zákon. Z důkazů, jež soud nehodnotil, je třeba poukázat na spis Vojenského zpravodajství nadepsaný „prověrka komerčního subjektu II“. Z obsahu spisu je zřejmé, že Vojenské zpravodajství nemělo nijak ingerovat v otázce, kdo bude předmětem zájmu detektivní agentury. Mělo jen nakoupit informace ve vztahu k nějaké konkrétní osobě. Předstíraný záměr je patrný ze záznamu z jednání s prostředníkem ze dne 20.3.2013: „V návaznosti na vyslovený souhlas bylo dále dohodnuto, že prostředník zároveň sám a podle svého uvážení vybere objekt, který bude komerčním subjektem monitorován“. V listině označené jako vyhodnocení prověrky možností a schopností soukromého subjektu bylo uvedeno, že výběr monitorovaného objektu byl ponechán zcela v režii prostředníka. Tyto listiny neodpovídají obhajobě obžalovaných, podle nichž mělo být prvotním cílem zjistit schopnosti komerčního subjektu a cílem druhotným zjistit, zda nedochází k zneužívání služebního vozidla konkrétními osobami. Skutečné zaměření a důvod sledování byl v oficiálních písemnostech Vojenského zpravodajství zastírán, aby z nich nebylo zjistitelné, že motivem či

podstatnou součástí objednaného sledování komerčním subjektem bylo zjišťování poznatků o konkrétních, předem určených, osobách, utajovaným způsobem bez řádného povolení, a tedy obcházení zákona o Vojenském zpravodajství. Pokud by soud výše rozvedený obsah spisu řádně vyhodnotil v logické návaznosti na výpovědi obžalovaného Ing. Pohůnka a svědka Ing. Z. [REDAKCE] kteří vypověděli, že vůči svědkovi obžalovaný v podstatě přímo vznesl požadavek na sledování osob – zaměstnanců Úřadu vlády a svědkovi předal listiny umožňující identifikaci poškozených P. [REDAKCE] a H. [REDAKCE], nepochybně by musel dospět k závěru, že se jednalo o provedení sledování způsobem obcházejícím zákon o Vojenském zpravodajství. O zastiňující povaze spisu nadepsaného „ověřka komerčního subjektu II“ svědčí i závěrečné vyhodnocení, podle kterého: „z předané dokumentace vyplývá, že ze strany komerčního subjektu došlo k bezproblémovému záchytu objektu v místě jeho vystavení“. Obžalovaný Ing. Pohůnek záměrně zamlčel a pomínil, že v rámci aktivní součinnosti byly tomuto komerčnímu subjektu poskytnuty přinejmenším adresa parkovacího místa vozidla užívaného poškozeným P. [REDAKCE] a itinerář obžalované Mgr. Nečasové. Aktivní součinnost Vojenského zpravodajství při sledování osob poškozených P. [REDAKCE] a H. [REDAKCE] byla prokázána důkazy, které soud ve svém hodnocení opomenul. Jedná se o listiny, které byly vydány obžalovaným Ing. Pohůnkem, a to: výpisy z evidence obyvatel k osobám poškozených H. [REDAKCE] a P. [REDAKCE], pořízené pracovníky Vojenského zpravodajství z policejní databáze Bedrunka a výpisy z registru vozidel týkající se obou uvedených osob a výpis z katastru nemovitostí ve vztahu k H. [REDAKCE], rovněž pořízené pracovníky Vojenského zpravodajství. Aktivní součinnost obžalovaných Ing. Kovandy a Ing. Pohůnka při sledování prováděné komerčním subjektem je doložena záznamy o odposlechu telekomunikačního provozu. Ani s existencí těchto záznamů a jejich obsahem se soud v rámci hodnocení důkazů nijak nevypořádal. Předmětné záznamy se týkají telekomunikačního provozu v období od 6.3. do 15.4.2013. Obžalovaná Mgr. Nečasová požádala o sledování osob poškozených P. [REDAKCE] a H. [REDAKCE], obžalovaného Ing. Kovandu. V souvislosti se sledováním probíhaly mezi obžalovanými Mgr. Nečasovou a Ing. Kovandou hovory a SMS zprávy, které lze označit za konspirační, kdy se hovořilo o „žrádлу pro psy“, o „pejscích“, o „venčení psů“, o „krtečcích“ apod. Obžalovaná Mgr. Nečasová k žádosti obžalovaného Ing. Kovandy tomuto předala fotografie poškozených P. [REDAKCE] a H. [REDAKCE] a adresu parkovacího místa užívaného poškozeným P. [REDAKCE] a svůj itinerář, jehož změny byly průběžně obžalovanému Ing. Kovandovi oznamovány. Obžalovaný Ing. Kovanda informoval obžalovanou Mgr. Nečasovou o připravenosti sledování. Obžalovaný Ing. Kovanda obžalovanou Mgr. Nečasovou průběžně o výsledcích sledování informoval.

Obžalovaný Ing. Kovanda předal obžalované Mgr. Nečasové obrazové snímky a písemné záznamy o sledování pořízené při sledování osob P [REDACTED] a H [REDACTED]. Tato komunikace prokazuje, že obžalovaná byla fakticky prvotním objednavatelem sledování konkrétních osob, a že se nejednalo o vlastní potřebu Vojenského zpravodajství. Obžalovaná poskytla Vojenskému zpravodajství podklady potřebné pro provádění sledování, byla průběžně informována o výsledcích sledování a v závěru obdržela výstupy sledování v podobě písemných a obrazových záznamů. Skutky popsané pod body I. a II. byly nepřístupnými zásahy do ústavně zaručené svobody soukromí poškozených Bc. N [REDACTED], P [REDACTED] a H [REDACTED]. Tyto zásahy byly provedeny z podnětu obžalované Mgr. Nečasové, která je řídila a usměrňovala, aktivní činností příslušníků Vojenského zpravodajství, na základě zadání uloženého obžalovanými Ing. Páleníkem, Ing. Kovandou a Ing. Pohůnkem ve vědomém rozporu s ustanoveními zákona o Vojenském zpravodajství. Vytýkané jednání bylo i v rozporu s působností Vojenského zpravodajství vymezenou v § 5 odst. 3 zák. č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Obžalování, s výjimkou obžalované Mgr. Nečasové, byli úředními osobami a jim svěřenou pravomoc vykonávali protiprávně, v rozporu, jak se zákonem o Vojenském zpravodajství, tak i se zákonem o zpravodajských službách České republiky. Obžalovaná Mgr. Nečasová jejich jednání zosnovala a usměrňovala, tedy jako účastník trestné činnosti čin organizovala. Jednání vykazuje znaky přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku, resp. účastenství ve formě organizátorství dle § 24 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku. Úmyslným obcházením zákona o Vojenském zpravodajství a mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství stanovené zákonem o zpravodajských službách České republiky obžalování Ing. Kovanda a Ing. Pohůnek nezákonně a neodůvodněně uhradili náklady spojené s protiprávním sledováním osob poškozených P [REDACTED] a H [REDACTED] z finančních prostředků státního rozpočtu, které byly svěřeny Vojenskému zpravodajství k financování jeho činnosti. Takové jednání je porušením povinnosti řádné péče o majetek státu, jak je vymezena zák. č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů. Porušení povinnosti řádného opatrování majetku státu se dopustil obžalovaný Ing. Kovanda jako osoba, v jejíž pravomoci bylo rozhodovat o použití majetku státu. Obžalovaný Ing. Pohůnek byl osobou, která formou předložení žádosti o proplacení finančních nákladů navedla obžalovaného Ing. Kovandu k hrazení protiprávního sledování z prostředků státního rozpočtu. Soud nesprávně vyložil mimo trestní předpisy, což mělo za důsledek nesprávnou aplikaci a výklad znaků skutkových podstat žalovaných přečinů. V této trestní věci byly shromážděny důkazy o tom, že

Vojenskému zpravodajství nebyl předán poznatek, který by z vlastní iniciativy prověřovalo, nýbrž, že bylo dáno zadání, jasný konkrétní úkol k tomu, co má Vojenské zpravodajství činit. Tento úkon je zřetelný z průběhu odposlechu telekomunikačního provozu, včetně toho, že úkol byl zadáván obžalovanou Mgr. Nečasovou jako osobou, která k tomu nebyla oprávněna. Zadání úkolu ve své výpovědi potvrdil i svědek Ch. Je třeba zdůraznit naprostou nestandardnost postupu Vojenského zpravodajství při poskytování výsledků své činnosti obžalované Mgr. Nečasové. Pokud by skutečně byla prověřována možnost hrozby rodině předsedy vlády, nepochybně by byly dány důvody pro to, aby informace o bezpečnostní hrozbě rodině jednoho z předních ústavních činitelů byla utajována podle příslušného zákona, stejně jako navazující opatření Vojenského zpravodajství. V příslušném stupni utajení by nutně byly i výstupy z činnosti Vojenského zpravodajství, které by byly předávány oprávněné osobě. V posuzovaném případě se však činěná opatření a její výsledky nijak neutajovaly, informace byly obžalované Mgr. Nečasové poskytovány průběžně telefonicky i osobně, byl jí poskytován celý záznam o sledování, jeho obsah byl s obžalovanou Mgr. Nečasovou konzultován, byla s ní domlouvána doba, po kterou má činnost Vojenského zpravodajství probíhat. Tento průběh komunikace, obsah poskytovaných informací a listin dokládá, že se nejednalo o standardní postup Vojenského zpravodajství v jeho vlastní režii při ověřování bezpečnostní hrozby, ale o účelové plnění úkolů pro soukromou osobu. Pokud by mělo jít o prověřování bezpečnostní hrozby rodině předsedy vlády a obžalovaná Mgr. Nečasová by měla sloužit jako určená osoba pro přenos informací mezi Vojenským zpravodajstvím a předsedou vlády, důvodně by bylo na místě očekávat, že obsahem sdělovaných informací bude, zda je poznatek důvodný, či ne, zda opatření Vojenského zpravodajství pokračují nebo zda již byla ukončena. Není logicky zdůvodnitelné, aby byly poskytovány dílčí pracovní informace o konkrétních poznatcích zjištěných při sledování, a aby ona informační spojka jako laik v oblasti zpravodajské činnosti vyžadovala ještě další takové informace a určovala, jak má činnost Vojenského zpravodajství probíhat. Soud se v rámci hodnocení důkazů vůbec nezabýval obžalobou dovozeným motivem jednání obžalované Mgr. Nečasové, kterým byla snaha získat informace o soukromí poškozené Bc. N., které by mohla využít ve svůj prospěch v rámci blízkého osobního poměru udržovaného s tehdejší předsedou vlády, svědkem RNDr. Nečasem. Soud se nezabýval ani motivem jednání obžalovaných, bývalých příslušníků Vojenského zpravodajství, u kterých mělo jít o snahu, i za cenu porušení právních předpisů, vyhovět tomuto požadavku obžalované Mgr. Nečasové, když si byli vědomi existence zmíněného osobního poměru a faktického vlivu obžalované

Mgr. Nečasové na tehdejšího předsedu vlády svědka RNDr. Nečase. Toto vědomí se neprojevovalo pouze v tomto případě, ale již v době předcházející, kdy příslušníci Vojenského zpravodajství museli z rozkazu obžalovaných Ing. Páleníka a Ing. Pohůnka, na základě předchozího slibu obžalovaného Ing. Páleníka provádět s obžalovanou Mgr. Nečasovou výcvik v obraně proti sledování a dále technické prohlídky v prostorách určených obžalovanou Mgr. Nečasovou. Tuto okolnost soud opět nijak nehodnotil, přestože je z ní zřejmé, jaký vliv měla obžalovaná Mgr. Nečasová na vedení Vojenského zpravodajství a jak si dokázala prosadit pokračování ve výcviku, i když se řadovým příslušníkům Vojenského zpravodajství zdál zbytečný. Žádný z pořízených záznamů odposlechu telekomunikačního provozu ani náznakem nehovoří o nějakém nebezpečí, které zmiňují obžalovaní, naopak je z nich zřejmý mimořádně silný negativní vztah obžalované Mgr. Nečasové k poškozené Bc. N[REDAKCE]. K problematice motivu je třeba poukázat na záznamy o odposlechu telekomunikačního provozu ze dnů 18.9., 19.9. a 26.9.2012 uskutečněného mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkyní Z[REDAKCE], záznamy hovorů mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkem Poulem ze dnů 19.9. a 10.10.2012, záznamy hovorů mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkem RNDr. Nečasem ze dnů 7.10., 6.11.2012 a dalších dnů, záznamy hovorů mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkem Ing. Poulem a svědkyní Z[REDAKCE] ze dne 12.10.2012, přičemž z těchto hovorů je zřetelné, že obžalovaná byla přesvědčena o tom, že poškozená Bc. N[REDAKCE] má milence. Soud by se měl vypořádat i se záznamem hovoru uskutečněného dne 3.11.2012 mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkyní Z[REDAKCE]. Stejně téma se řeší v rozhovoru mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkem RNDr. Nečasem ze dne 3.1.2013. V části týkající se hodnocení výpovědi svědka RNDr. Nečase, pro posouzení motivu je významné i tvrzení svědka, že své manželství považoval za již rozpadlé, přičemž s obžalovanou Mgr. Nečasovou měli dohodu od léta 2011. Z opatřených záznamů telekomunikačního provozu je zřejmé, že svědkovi bylo oznámení rozpadu manželství poškozené Bc. N[REDAKCE] nepříjemné, spíše se mu vyhýbal a oddaloval je, přičemž obžalovaná Mgr. Nečasová ho nabádala, aby dále neotálel a bez dalších odkladů konal. To je patrné z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu účastnické telefonní stanice obžalované Mgr. Nečasové. Ani svědkem RNDr. Nečasem tvrzená dohoda nevyklučuje obžalobou dovozovaný motiv, že obžalovaná mohla mít zájem získat nějaké negativní informace o poškozené, pomocí kterých by svědka přiměla k okamžitému uskutečnění jejich vzájemné dohody, aby tedy bez dalšího odkládání začal činit kroky k ukončení jeho tehdejšího manželství. Zcela povrchně soud posuzoval otázku, zda obžalovaný Ing. Kovanda dne 1.11.2012 vydal obžalovanému

Ing. Pohůnkovi rozkaz ke sledování nebo soudem dovozované obraně proti sledování poškozené Bc. N[REDAKCE]. Soud argumentoval tím, že předmětného dne se obžalovaný Ing. Kovanda nacházel služebně mimo Prahu. Rozkazy nemusí být vydávány pouze při osobním styku, ale existují i komunikační prostředky umožňující vydání rozkazu na dálku. Bylo prokázáno, že dne 30.10.2012 proběhla schůzka obžalovaných Mgr. Nečasové a Ing. Kovandy. Pokud by soud skutkově zjištění posoudil v kontextu s prvotní výpovědí obžalovaného Ing. Kovandy, je ze souvislosti těchto důkazů patrné, že obžalovaný Ing. Kovanda takovýto rozkaz musel vydat. Prvotní výpověď obžalovaného Ing. Kovandy odpovídá záznamům o odposlechu telekomunikačního provozu. Obžalovaný Ing. Kovanda původně vypověděl, že do funkce ředitele Vojenského zpravodajství byl jmenován k datu 1.11.2012. Někdy v tomto období byl obžalovanou Mgr. Nečasovou požádán o prověření domněnek o možném sledování nebo ovlivňování, případně i setkávání se s „divnými“ lidmi poškozenou Bc. N[REDAKCE]. Tuto žádost chápal jako úkol, který byl z nejvyšších možných míst, od nejvyšších ústavních činitelů, a proto se rozhodl jí vyhovět. Státní zástupce navrhl, aby městský soud dle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d) tr.řádu napadený rozsudek zrušil a dle § 259 odst. 1 tr.řádu věc vrátil soudu I. stupně.

Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1 tr.řádu zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a přesvědčil se, že odvolání státního zástupce je důvodné.

Odvolací soud se ztotožňuje s názorem státního zástupce, že řízení u obvodního soudu, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, trpí podstatnými vadami ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.řádu proto, že v tomto řízení byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci, což mohlo mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaného rozsudku.

Podle odvolacího soudu není pochyb o tom, že mezi ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci, patří ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr.řádu, § 207 tr.řádu a § 212 tr.řádu. Podle odvolacího soudu obvodní soud porušil ust. § 2 odst. 5, 6 tr.řádu, a to způsobem, který bude specifikován níže. Co se týče namítaného porušení ust. § 207 tr.řádu, tak ustanovení § 207 odst. 2 tr.řádu porušeno nebylo, neboť bylo podle protokolu o hlavních líčení použito u všech čtyř obžalovaných, když se objevily podstatné rozpory mezi jejich dřívějšími výpověďmi v přípravném řízení a údaji,

kteřé uvedli při hlavním líčení, když jejich výpovědi v přípravném řízení byly provedeny po sdělení obvinění a způsobem odpovídajícím trestnímu řádu. Obžalovaní byli na tyto rozpory upozorněni a dotázáni na jejich příčinu. Ustanovení § 207 tr.řádu nebylo podle odvolacího soudu obvodním soudem porušeno. Co se týče námítky porušení ustanovení § 212 tr.řádu, odvolací soud konstatuje, že podstatná vada řízení tkví právě v nesprávném použití tohoto ustanovení. Podle § 212 odst. 1 tr.řádu se toto ustanovení použije pouze v případě, nejde-li o případy uvedené v § 211 odst. 3 tr.řádu. V této trestní věci však u výslechu všech svědků byli obhájci všech obžalovaných přítomni nebo byli o termínu konání výslechu svědka vyrozuměni, aby jim tak byla poskytnuta možnost se výslechu zúčastnit a klást svědkovi otázky. Nesprávná aplikace ustanovení § 212 tr.řádu na místo aplikace ustanovení § 211 odst. 3 písm. a) tr.řádu má za následek, že podle § 212 odst. 2 tr.řádu protokol o výpovědi, který byl předestřen, nemůže být podkladem výroku o vině obžalovaných, a to ani ve spojení s jinými, ve věci provedenými důkazy. Oproti tomu protokol o výslechu svědka, přečtený dle § 211 odst. 3 tr.řádu je důkazem, který podkladem výroku o vině obžalovaných nepochybně být může. Odvolací soud nesouhlasí s názorem státního zástupce, že by obvodní soud porušil zásadu veřejnosti hlavního líčení, uvedenou v § 2 odst. 10 tr.řádu a § 199 - § 201 tr.řádu. Lze souhlasit s tvrzením státního zástupce, že podstatná část řízení před obvodním soudem, při které byla vyloučena veřejnost, byla vedena v režimu utajení důvěrné. Ve všech případech vyloučení veřejnosti o tomto obvodní soud rozhodl dle § 200 odst. 1 tr.řádu po slyšení stran, neboť mu bylo avízováno obhájci, že při výslechu obžalovaných či svědků budou sdělovány informace chráněné zvláštním zákonem, a to zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a bezpečnostní způsobilosti. Závěr o existenci ohrožení informací chráněných zvláštním zákonem řešil obvodní soud volnou úvahou se zřetelem ke konkrétním okolnostem předem obhájci avízovaným a byl tedy podložen konkrétními skutečnostmi a zjištěními. Pro postup dle § 201 odst. 1 tr.řádu postačuje důvodná a reálná hrozba ohrožení informací chráněných zvláštním zákonem, neboť obvodní soud nemůže důvodně prognózovat, v jakém rozsahu budou obžalovaní a svědci ve svých výpovědích uvádět informace chráněné zvláštním zákonem. Podle odvolacího soudu dle § 200 odst. 1 tr.řádu bylo rozhodnuto o vyloučení veřejnosti správně na dobu výslechu obžalovaných a konkrétních svědků. Nezbytně nutnou dobu k vyloučení veřejnosti není podle odvolacího soudu třeba chápat tak, že veřejnost je během výslechu obžalovaného nebo svědka vylučována vždy až poté, co obžalovaný či svědek upozorní, že bude uvádět informace chráněné zvláštním zákonem, a to v konkrétním stupni utajení, poté je veřejnosti opět umožněn vstup do jednací síně, a takto je

soudem rozhodováno dle § 200 odst. 1 tr.řádu, případně opakovaně během výslechu jediného obžalovaného či svědka, například pro konkrétní odpovědi na otázky každého z obhájců, obžalovaných, samosoudce či státního zástupce. Z hlediska rozhodnutí obvodního soudu dle § 200 odst. 1 tr.řádu v návaznosti na státním zástupcem namítanou podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.řádu není rozhodné, zda obvodní soud vedl část řízení, ve které došlo k vyloučení veřejnosti, nadbytečně ve stupni utajení důvěrné, přestože by postačoval stupeň utajení vyhrazené. Stejně tak podle odvolacího soudu není podstatnou vadou řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.řádu, že obvodní soud dosud nezrušil stupeň utajení u těch částí spisu (protokolů o hlavních líčení), které žádné utajované skutečnosti neobsahují. Podle odvolacího soudu není podstatnou vadou řízení, které rozsudku předcházelo ani zcela nesprávný postup obvodního soudu, kdy obvodní soud rozsudek ústně neodůvodnil. Není však sporu o tom, že obvodní soud tím porušil ustanovení § 128 odst. 2 tr.řádu, podle kterého byl povinen v jednacím síni vyhlásit, alespoň podstatnou část odůvodnění.

Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že napadený rozsudek trpí vadami ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b) tr.řádu, neboť se ohledně napadených zprošťujících výroků obvodní soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí.

Odvolací soud se ztotožňuje s názorem státního zástupce, že se obvodní soud při hodnocení důkazů nevypořádal s řadou, níže uvedených důkazů a nevyvodil z nich skutková zjištění. Lze přisvědčit názoru státního zástupce, že některé provedené důkazy obvodní soud v odůvodnění napadeného rozsudku toliko citoval. Obvodní soud porušil ust. § 125 odst. 1 tr.řádu, podle kterého je v odůvodnění povinen stručně vyložit, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Touto vadou jsou stíženy téměř všechny důkazy, které obžalované ze spáchání zažalovaných skutků podle státního zástupce usvědčují. Odvolací soud se shoduje s názorem státního zástupce, že důkazy, které obžalované usvědčují, a přesto nejsou obvodním soudem hodnoceny v odůvodnění napadeného rozsudku, jsou tzv. opomenutými důkazy ve smyslu judikatury Ústavního soudu. Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že hodnocení důkazů obvodním soudem neodpovídá zákonným kritériím § 2 odst. 6 tr.řádu. V této souvislosti odvolací soud zdůrazňuje, že podle konstantní judikatury může obvodnímu soudu toliko vytknout, v čem je hodnocení důkazů neúplné, tedy čím se obvodní soud při hodnocení důkazů opomněl zabývat nebo nelogické.

Nemůže však obvodnímu soudu udělovat k hodnocení důkazů závazné pokyny, jak má který důkaz hodnotit a jaká skutková zjištění má z kterého důkazu vyvodit. Z odůvodnění napadeného rozsudku je však jasně patrné, že obvodní soud naprosto nekriticky akceptoval obhajobu obžalovaných z jejich výpovědí u hlavního líčení a nevypořádal se s důkazy, které jejich obhajobu zpochybňují či vyvracejí, včetně výpovědí obžalovaných z přípravného řízení.

Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že vznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění obvodního soudu ohledně přezkoumávání zprošťujících výroků ve smyslu § 258 odst. 1 písm. c) tr.řádu a k objasnění věci je třeba důkazy opakovat a provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu I. stupně.

V tomto stádiu trestního řízení však odvolacímu soudu nenáleží řešit otázku, zda bylo v přezkoumávaných zprošťujících výrocích porušeno ustanovení trestního zákona ve smyslu § 258 odst. 1 písm. d) tr.řádu. Podle konstantní judikatury, pokud se odvolací soud neztotožní se skutkovými zjištěními soudu I. stupně, není oprávněn sám vytvářet závěry o skutkovém stavu věci a nahrazovat tak hlavní líčení, nýbrž může jen v odůvodnění svého rozhodnutí rozvést, proč jsou tato skutková zjištění vadná, v čem je třeba je doplnit, popř. k jakým důkazům je ještě třeba přihlédnout. Za situace, že obvodní soud v této trestní věci nesprávně zjistil skutkový stav, nemůže odvolací soud v tomto stádiu trestního řízení prezentovat závazný právní názor ohledně porušení ustanovení trestního zákoníku obvodním soudem.

Odvolací soud se ztotožňuje s názorem státního zástupce ohledně vad, nespajících pod ust. § 258 odst. 1 tr.řádu, které obvodnímu soudu vytýká. V návěti napadeného rozsudku je v rozporu s § 120 odst. 1 písm. b) tr.řádu uvedeno jako den vyhlášení rozsudku místo správného data 29.5.2015, nesprávně datum hlavního líčení od 18. do 29.5.2015. V rozporu s § 15 odst. 3 vnitřního kancelářského řádu není na první straně vpravo nahoře uvedeno číslo jednací, ale spisová značka. Rovněž na závěr rozsudku je nesprávně uvedeno v Praze dne 18.-29.5.2015.

Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že obvodní soud pochybil, když dospěl k nesprávnému závěru, že obhajoba obžalovaných v hlavním líčení koresponduje s provedenými důkazy. Podle odvolacího soudu, pokud obvodní soud v napadeném rozsudku uvedl, že všechny provedené důkazy pouze potvrdily obhajobu obžalovaných a ani jeden z provedených důkazů nevede k závěrům o tom,

že by obžalovaní naplnili skutkovou podstatu zažalovaných přečinů po objektivní i subjektivní stránce, je takovýto závěr obvodního soudu v diametrálním rozporu s provedenými důkazy. Odvolací soud se ztotožňuje s názorem státního zástupce, že se obvodní soud nevypořádal se změnami ve výpovědích obžalovaných. Obžalovaná Mgr. Nečasová v přípravném řízení vypověděla, že poškozená Bc. N[REDAKCE] je obklopena lidmi, kteří jí nějakým způsobem ovlivňují, údajně Jehovisti. Protože se znala s obžalovaným Ing. Páleníkem, tak se s ním začala na jednom jednání bavit, že by bylo dobré zjistit, kdo se kolem poškozené Bc. N[REDAKCE] motá. Požádala obžalovaného Ing. Páleníka o pomoc. Co se týče poškozených P[REDAKCE] a H[REDAKCE], poškozený P[REDAKCE] začal vozit poškozenou H[REDAKCE] v autě domů i do Hrzánského paláce. Tudíž se cítila v ohrožení, protože věděla, že před Hrzánským palácem hlídkují novináři, aby ji tam přistihli, že tam bydlí, že tam bydlí i svědek RNDr. Nečas, takže by se nabízelo, že jí tam vozí do jejího budoucího domu. Neuměla si představit, že by si najmula nějakou agenturu. Byla si jistá, že v osobách obžalovaných Ing. Páleníka a Ing. Kovandy vidí osoby, které jsou diskrétní. K závěru, že poškozená Bc. N[REDAKCE] se pohybuje v prostředí nějaké sekty, ví, že jí to říkali dva lidé nebo víc ze strany jejich bývalých spolužáků, když s poškozenou Bc. N[REDAKCE] chodila do stejné školy. Obžalovanému Ing. Páleníkovi řekla, že se doslechla, že se kolem poškozené Bc. N[REDAKCE] pohybují podezřelí lidé a jestli by jí mohl pomoci zjistit, o co jde. Jisté je, že obžalovaný Ing. Páleník jí chtěl pomoci to vyřešit. Svědku RNDr. Nečasovi sdělila, že se kolem poškozené Bc. N[REDAKCE] pohybují podezřelé osoby až po rozhovoru s obžalovaným Ing. Páleníkem. Bylo jí řečeno, že když se na to podívá, že uvidí. O tom, že oslovila obžalovaného Ing. Páleníka, svědka RNDr. Nečase předem neuvědomovala, to až poté, co jí přišly nějaké výsledky, nějaké fotografie. On řekl, že ta dáma, která je tam zaznamenaná, že si není jistý, že je to poškozená Bc. N[REDAKCE], neboť v tom domě bydlí dámy hodně si podobné. Při tom prvním hovoru s obžalovaným Ing. Páleníkem specifikovala ty podezřelé lidi, že by to měli být ti Jehovisti. O obsahu materiálu dne 1.11.2012 s někým mluvila. Myslí, že to byl obžalovaný Ing. Páleník nebo obžalovaný Ing. Pohůnek. Bavili se s obžalovaným Ing. Kovandou, že má s poškozenými P[REDAKCE] a H[REDAKCE] problém, a že to musí nějakým způsobem řešit, jestli jí v tom umí poradit. Se svědkem RNDr. Nečasem se bavila o tom, že má s poškozenými P[REDAKCE] a H[REDAKCE] problém, ale nevzpomíná si, že by to s ním nějak blíž rozebírala. Svědku RNDr. Nečasovi nebylo z jejich hovoru zřejmé, že tuto situaci chce řešit nebo řeší s pomocí Vojenského zpravodajství. Ani se svědkem RNDr. Nečasem, ani s nikým jiným, nehovořila o sledování či výsledcích sledování poškozených H[REDAKCE] a P[REDAKCE]. Tím, že poškozený P[REDAKCE] vozil poškozenou H[REDAKCE] z práce a do práce, tzn. do

Hrzánského paláce, se mohla vytvořit domněnka, že vozí ji za premiérem. Problém by byl v tom, že tisk už dva roky spekuluje, že tam ona bydlí. Příslušníci Vojenského zpravodajství jí dali jen to, co odevzdala. Výše citovanou výpověď obžalované obvodní soud sice dle § 207 odst. 2 tr.řádu v hlavním líčení přečetl, avšak v odůvodnění napadeného rozsudku ji nehodnotil. Lze proto souhlasit s názorem státního zástupce, že výpověď obžalované z přípravného řízení obvodní soud vůbec nevzal v úvahu při hodnocení důkazů a jedná se nepochybně o tzv. opomenutý důkaz ve smyslu judikatury Ústavního soudu.

Obžalovaný Ing. Páleník v přípravném řízení uvedl, že si nevzpomíná, že by byl někdy informován o tom, že by poškozená Bc. N. byla nějak ohrožena. Žádnou informaci, hlášení či zprávu o jakémkoliv operativním úkonu, který by byl veden ve vztahu k osobě poškozené Bc. N., neobdržel. V řízení před obvodním soudem se ve výpovědi obžalovaného objevily podstatné rozpory mezi jeho dřívější výpovědí a údaji, které uvedl při hlavním líčení. Proto obvodní soud dle § 207 odst. 2 tr.řádu výpověď obžalovaného z přípravného řízení přečetl. Pokud obvodní soud v odůvodnění napadeného rozsudku dospěl k závěru, že změna výpovědi je odůvodněna skutečností, že v přípravném řízení nebyl zbaven povinnosti mlčenlivosti, a proto nemohl bez obav uvádět veškeré skutečnosti podporující jeho obhajobu, je toto hodnocení důkazu obvodním soudem nelogické. Je skutečností, že obžalovaný Ing. Páleník nebyl v přípravném řízení zbaven povinnosti mlčenlivosti. Za této situace, pokud by obžalovaný v přípravném řízení mohl uvést skutečnosti, které by důvodnost jeho obvinění policejním orgánem vyvracely, logicky by ve své výpovědi upozornil na to, že tyto skutečnosti nemůže uvést, neboť nebyl zbaven povinnosti mlčenlivosti, což obžalovaný ve svých výpovědích před policejním orgánem, ani před soudcem, rozhodujícím o návrhu státního zástupce na vzetí obžalovaného do vazby, neučinil. Obvodní soud proto pochybil, když výpověď obžalovaného z přípravného řízení nehodnotil dle § 2 odst. 6 tr.řádu.

Obžalovaný Ing. Kovanda v přípravném řízení vypověděl, že byl požádán obžalovanou Mgr. Nečasovou v tom duchu, že byly určité obavy, co se týká možného sledování nebo ovlivňování, setkávání se s divnými lidmi ze strany poškozené Bc. N. a tím možného nebezpečí pro poškozenou Bc. N.. Byl tímto požádán, aby jako Vojenské zpravodajství tyto domněnky prověřili. Na tuto žádost přistoupil. Na základě toho v podstatě prováděli sledování poškozené Bc. N. Výsledky, které z toho sledování byly, předával ve formě fotografií a časového sledu událostí obžalované Mgr. Nečasové. Co se týká poškozených P. a H. cestou obžalovaného Ing. Páleníka obdržel obálku, ve které bylo SPZ služebního auta obžalované Mgr. Nečasové a jména poškozených P. a H.

Obžalovaný Ing. Páleník mu řekl, že mu to posílá obžalovaná Mgr. Nečasová s tím, že tam existuje určité podezření o zneužívání služebního vozidla obžalované Mgr. Nečasové. Zeptal se obžalovaného Ing. Pohůnka, co s tím mohou udělat. Odpověď byla, že způsob existuje cestou komerční bezpečnostní agentury, že se to dá udělat jako forma možného průzkumu schopností bezpečnostních agentur. Výsledky, včetně časového sledu, předal obžalované Mgr. Nečasové. Lhal by, kdyby uvedl, že se s obžalovaným Ing. Páleníkem neradil o té záležitosti sledování poškozené Bc. N[REDAKCE]. Obžalované Mgr. Nečasové na schůzkách předal průběžné výsledky sledování. Neví, zda byl o této akci informován svědek RNDr. Nečas. Určitě s obžalovaným Ing. Páleníkem probíral, že tento úkol byl zadán Mgr. Nečasovou. Vzhledem k tomu, že se ve výpovědi obžalovaného Ing. Kovandy v řízení před soudem objevily podstatné rozpory s jeho výpovědí v přípravném řízení, obvodní soud postupoval dle § 207 odst. 2 tr. řádu. Pokud obvodní soud v odůvodnění napadeného rozsudku změnu ve výpovědi obžalovaného Ing. Kovandy v hlavním líčení vysvětlil tím, že byla odůvodněna skutečností, že v přípravném řízení nebyl zbaven povinnosti mlčenlivosti, ačkoliv o to žádal, toto hodnocení důkazu obvodním soudem neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., neboť je nelogické. Obžalovaný v žádné výpovědi před policejním orgánem, ani před soudcem, rozhodujícím o návrhu státního zástupce na vzetí obžalovaného do vazby, nevedl, že by mu ve výpovědi bránila skutečnost, že nebyl zbaven povinnosti mlčenlivosti. Stejně jako u obžalovaného Ing. Páleníka je nelogické, že pokud by obžalovaný Ing. Kovanda v přípravném řízení disponoval informacemi, které by vylučovaly důvodnost jeho trestního stíhání, avšak o kterých by z důvodu povinnosti mlčenlivosti nemohl vypovídat, že by na tuto skutečnost ve své výpovědi policejní orgán, ani soudce, neupozornil. Obvodní soud pochybil, když se výpovědí obžalovaného z přípravného řízení při úvaze o vině obžalovaných vůbec nezabýval a nehodnotil jí dle § 2 odst. 6 tr.ř.

Co se týče výpovědi svědka RNDr. Nečase v hlavním líčení, hodnocení této výpovědi obvodním soudem neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. , neboť je neúplné, když při jejím hodnocení obvodní soud přihlédl pouze k výpovědím obžalovaných z hlavního líčení, nikoliv k výpovědím obžalovaných Mgr. Nečasové, Ing. Páleníka a Ing. Kovandy z přípravného řízení a zejména k odposlechům uskutečněných telefonických hovorů a SMS zprávám. Obvodní soud při hodnocení věrohodnosti výpovědi svědka RNDr. Nečase, zcela ignoroval jeho vztah k obžalované Mgr. Nečasové, vyplývající z provedených důkazů odposlechy telefonních hovorů a SMS zprávami, přestože z těchto důkazů vyplývá možný motiv svědka k vědomě nepravdivé výpovědi, a to pomoci obžalované Mgr. Nečasové

vyhnout se odsouzení. Podle odvolacího soudu obvodní soud nepochybil, když se nezabýval otázkou, proč svědek RNDr. Nečas vypovídal až u hlavního líčení. Svědek RNDr. Nečas, s výjimkou krátké politické proklamace v přípravném řízení využil svého práva odepřít výpověď, neboť by svou výpovědí mohl nejen sobě, ale i osobě blízké, a to obžalované Mgr. Nečasové, způsobit nebezpečí trestního stíhání, ve smyslu § 100 odst. 2 tr.ř. Podle odvolacího soudu není na místě využití tohoto zákonného práva svědkem RNDr. Nečasem zkoumat dotazy, neboť takovým způsobem nelze s úspěchem zkoumat otázku věrohodnosti svědka a to na rozdíl od porovnání jeho výpovědi v hlavním líčení s výpověďmi obžalovaných v přípravném řízení, s odposlechy telefonických hovorů a zprávami SMS i s jeho prohlášením v hromadných sdělovacích prostředcích ze dne 15.6.2013, které jsou s jeho výpovědí u hlavního líčení v diametrálním rozporu. Obvodní soud prohlášení svědka RNDr. Nečase v hromadných sdělovacích prostředcích ze dne 15.6.2013 nehodnotil v souladu s § 2 odst. 6 tr.ř. Hodnocení tohoto důkazu obvodním soudem absentuje, neboť obvodní soud místo hodnocení dle § 2 odst. 6 tr.ř. toliko cituje část výpovědi svědka RNDr. Nečase k němu. Obvodní soud tedy nikterak nehodnotil, že svědek RNDr. Nečas podle své výpovědi chtěl, aby to zaznělo v zahraničí, v souvislosti se setkáním předsedků Visegrádské čtyřky, která měla proběhnout dne 16.6.2013, že přesto že o tomto konání nevěděl, hluboce toho lituje a omlouvá se všem, kterých se mělo týkat a považuje za nepřijatelné, že dva vysoce postavení představitelé Vojenského zpravodajství údajně přijímali pokyny od osoby, která k tomu neměla jakékoliv zákonné oprávnění. Podle odvolacího soudu je z hlediska § 2 odst. 5 tr.ř. nadbytečné doplňovat dokazování výsledkem zpracovatele předmětného prohlášení svědka RNDr. Nečase, neboť takovýto důkaz není s to ani ověřit, ani vyvrátit dokazovanou skutečnost, tedy nedisponuje důkazní potencií. Obvodní soud má k dispozici dostatek důkazů k hodnocení důkazu předmětných prohlášení svědka RNDr. Nečase. Podle odvolacího soudu není výpověď svědka RNDr. Nečase vnitřně rozporná, neboť pakliže by byla pravdivá výpověď svědka, že údajné nebezpečí považoval za vážné, nelze dospět k důvodnému závěru, že by bylo levnější ihned požádat o osobní ochranu pro členy své rodiny, než nejprve prověřit, zda údajné nebezpečí jeho rodině skutečně hrozí či nikoliv. Se státním zástupcem lze souhlasit v tom, že z provedených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu nevyplývá, že by bylo hovořeno nebo sdělováno formou SMS zpráv v inkriminovaném období cokoliv o nebezpečí pro rodinu svědka RNDr. Nečase. Obvodní soud se bude v rámci hodnocení důkazů, a to záznamů Vojenského zpravodajství, označených jako záznamy o sledování, zabývat otázkou, proč

obžalovanými tvrzená obrana proti sledování byla ukončována současně s příjezdem svědka RNDr. Nečase domů.

K obžalovanými v hlavním líčení uplatněné obhajobě obvodní soud doplní dokazování výsledkem svědka Dr. J. Š., který vedl v inkriminované době vyjednávání se Švédským královstvím o prodloužení smlouvy o provozování letounů Gripen, se kterým byl sepsán úřední záznam o podání vysvětlení, (viz.čl. 4347). Podle odvolacího soudu není hodnocení odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu obvodním soudem v souladu s § 2 odst. 6 tr.ř. neboť je neúplné, když obvodní soud dospěl k závěru, že z nich nevyplývá žádná indicie objasňující údajný motiv obžalované Mgr. Nečasové ke spáchání zažalovaného skutku. Pokud obžaloba dovozuje motiv trestné činnosti obžalované Mgr. Nečasové ve smyslu získání osobních informací o poškozené Bc. N., pak se podle obvodního soudu nabízí otázka, proč by to obžalovaná Mgr. Nečasová dělala tímto způsobem, když mohla jakékoliv informace o poškozené Bc. N. získat jednoduchým způsobem a to dotazem na svědka RNDr. Nečase. Z odposlechů nelze podle obvodního soudu dovodit motiv jednání obžalované Mgr. Nečasové. Z odposlechu telefonického hovoru obžalované Mgr. Nečasové se svědkem Ing. Poulem ze dne 12.10.2012 vyplývá, že mu obžalovaná sdělila: "čůza má chlapa, kterej jí radí. Takhle to vidí kartářka a ona vždycky vidí pravdu. Já to mám osm let ověřený." Téhož dne obžalovaná Mgr. Nečasová při hovoru se svědkyní Z. sdělila: "kikina má picmocha. Kartářka se ptala – byla na dovolený? Já říkám – byla. Byla sama? Já říkám-ano. A ona říkala – nebyla sama, jela s ním." Žádnému chlapovi nedělá dobře, když ví, že dotuje nějaký idiota, že jo. A teď kon právě ona říkala – buďte opatrná, protože z jeho impulsu ona vás může nechat sledovat. Ona mi to říkala, že i přestala v době, kdy on se stal premiérem, že to utlumila. Aby na ní nepřišli." Podle odvolacího soudu se obvodní soud bude muset při hodnocení odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu náležitě vypořádat s otázkou, z výše citovaných odposlechů vyplývající, zda se obžalovaná Mgr. Nečasová nesnažila získat osobní informace o poškozené Bc. N. zda má skutečně milence, jak jí sdělila její kartářka, aby tak urychlila rozhodnutí svědka RNDr. Nečase sdělit poškozené Bc. N. zprávu o rozvodu. Pokud svědek RNDr. Nečas ve své výpovědi před obvodním soudem popřel, že by ho kroky obžalované Mgr. Nečasové měly přivést k rozvodu s poškozenou Bc. N., neboť s obžalovanou Mgr. Nečasovou léta 2011, jak budou postupovat, obvodní soud nekonfrontoval toto tvrzení svědka RNDr. Nečase se záznamy jeho telefonických rozhovorů s obžalovanou Mgr. Nečasovou, které jsou s jeho tvrzením v diametrálním rozporu. Obvodní soud doplní v tomto směru dokazování SMS

zprávou ze dne 14.1.2013 v 10.02 hodin, telefonickým hovorem ze dne 14.1.2013 ve 23.31 hodin, SMS zprávou ze dne 18.1.2013 v 11.24 hodin a telefonickými hovory ze dne 31.1.2013 v 19.16 hodin a ze dne 1.2.2013 v 10.05 hodin. Pokud svědek RNDr. Nečas vypověděl, že sdělil obžalované Mgr. Nečasové, že chování poškozeného P. [redacted] v lednu nebo únoru 2013, když přijížděl k Hrzánskému paláci, viděl, jak vezl poškozenou H. [redacted] i s košem prádla a že chování poškozeného P. [redacted] představuje hrozbu nejen pro ni, ale i pro něj a požádal ji, aby to vyřešila a když mu po čase sdělila, že poškození P. [redacted] i H. [redacted] zapírají, sdělil jí, aby jim to dokázala a zarazila to, obvodní soud věrohodnost a pravdivost jeho výpovědi nekonfrontoval se záznamy o uskutečněném telekomunikačním provozu. Jak vyplývá z telefonátu mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkyní Štánskou ze dne 8.3.2013 v 6.54 hod., obžalovaná Mgr. Nečasová uvedla, že to bude muset vymyslet přes „umělého psa“. V rozhovoru se svědkem Ing. Poulem dne 10.3.2013 v 11.27 hod. obžalovaná Mgr. Nečasová sdělila, že ještě udělá něco s těma generálama, jak už mu říkala, na to, co nezvládli oni. Pozve si ho na zítřek. V telefonickém hovoru se svědkyní H. [redacted] ze dne 3.4.2013 v 22.16 hod. obžalovaná Mgr. Nečasová uvedla, že zjistila, že poškozená H. [redacted] se nechá vozit jejím autem, že jí viděl známý. Čeká na nějaké indicie, aby jí to vpálila, že jí vlastně ohrožují. Řekla to šéfovi, který jí řekl, ať na to kašle, ale ona řekla, že jí ohrožují, že by mohli novináři říct, že to je její barák. Podnikla nějaké monitorování. V telefonickém hovoru se svědkem Ing. Poulem ze dne 5.4.2013 v 17.54 hod. obžalovaná Mgr. Nečasová uvedla, aby svědek přemýšlel, že je možné, že to šéf vyhodnotí jako velké ohrožení a řekne, že to musí ona a svědek něco vymyslet. Dále obžalovaná řekla, že to nechá na zvážení, co tomu řekne svědek RNDr. Nečas. V telefonickém hovoru se svědkyní Z. [redacted] obžalovaná Mgr. Nečasová dne 8.4.2013 v 7.57 hod. uvedla, že mluvila se svědkem RNDr. Nečasem o poškozené H. [redacted] a vysvětlovala mu, že je to velké ohrožení. V souvislosti s výše citovanou výpovědí svědka RNDr. Nečase obvodní soud přihlédne při hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.ř. i k výpovědi svědkyně Štánské, která uvedla, že sledování poškozených P. [redacted] a H. [redacted] jí bylo nařízeno zhruba v březnu obžalovanou Mgr. Nečasovou a v podstatě svědkem Ing. Poulem, jelikož obžalovaná Mgr. Nečasová pojala podezření, že ji nahánějí novináři a že jde o její bezpečnost, takže chtěla mít informace, kde se poškozený P. [redacted] pohybuje. Zklamala, ohlásila to obžalované Mgr. Nečasové a ta řekla, že to musí zařídit jinak, protože toho taxikáře platila ze svých peněz. Co se týká itineráře, který předala obžalovanému Ing. Kovandovi, tak jí bylo řečeno, že si obžalovaná Mgr. Nečasová myslí, že jí sledují novináři a že se bojí o svoji bezpečnost. Obžalovaná Mgr. Nečasová uvedla, že požádá obžalovaného Ing. Kovandu.

Podle odvolacího soudu hodnocení výpovědí poškozených P [redacted] a H [redacted] obvodním soudem, že potvrzují obhajobu obžalovaných Mgr. Nečasové, Ing. Kovandy a Ing. Pohůnka, neodpovídá obsahu těchto výpovědí. Poškozená H [redacted] vypověděla, že služební auto užívala s vědomím obžalované Mgr. Nečasové, které museli být k dispozici 24 hodin. Kdykoliv zavolala, tak museli přijet buď do práce nebo k ní domů, kamkoliv si řekla. Obžalovaná Mgr. Nečasová jim asi jenom chtěla ukázat ty fotky. Závěr byl, že se nic nedělo. Obžalovaná odešla a svědek Poul jim řekl, ať si dávají pozor. Poškozený P [redacted] vypověděl, že se obžalované Mgr. Nečasové nelíbil jeho vztah s poškozenou H [redacted]. Pak si je pozvali na kobereček. Svědek Ing. Poul hodil na stůl obálku s fotografiemi, jestli ví, jakou mají hodnotu. Že tohle je 120.000,- Kč. Nikdo jim neřekl, při tom projednávání u svědka Ing. Poula, důvod jejich sledování. Obžalovaná Mgr. Nečasová to vysvětlovala, že jí ohrožují, že by si někdo mohl myslet, když poškozená H [redacted] je v T [redacted] u baráku, kde bydlí, že to je obžalovaná Mgr. Nečasová a co dělá v T [redacted]. Na to, že služební auto parkovalo v T [redacted], je nemohli vyhodit, protože měl povolené parkovat mimo garáž. Obžalovaná Mgr. Nečasová dobře věděla, že když jí vysadí doma, tak že pokračuje do T [redacted]. V rámci hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.ř. měl obvodní soud výpověď svědka RNDr. Nečase hodnotit též v kontextu s výpovědí obžalované Mgr. Nečasové z přípravného řízení, jejího hovorů se svědkyní Z [redacted] ze dne 6.3.2013 v 7.22 hodin, jejího hovorů se svědkem Ing. Poulem ze dne 6.3.2013 v 7.39 hodin, jejího hovorů se svědkyní Štánskou ze dne 7.3.2013 v 10.15 hodin. V rámci hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.ř. obvodní soud zváží, zda motivem sledování poškozených P [redacted] a H [redacted] nebyla obava obžalované Mgr. Nečasové před sledováním novináři a jejich spekulacemi a nikoliv obava o bezpečnost svědka RNDr. Nečase a obžalované Mgr. Nečasové.

Odvolací soud se ztotožňuje s názorem státního zástupce, že se obvodní soud v rámci hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.ř. nevypořádal s výpověďmi svědků, příslušníků Vojenského zpravodajství, když dospěl k závěru, že obhajoba všech obžalovaných, učiněná v hlavním líčení, je v souladu s výpověďmi všech svědků příslušníků Vojenského zpravodajství. Všichni příslušníci Vojenského zpravodajství byli před svými výpověďmi v přípravném řízení zproštěni povinnosti mlčenlivosti. Přesto ani jeden ze slyšených svědků nevypověděl, že by jim předmětný úkol byl zadáván z důvodů obav předsedy vlády v souvislosti s projednáváním zakázky na pronájem letadel Gripen. Naopak svědkové – příslušníci Vojenského zpravodajství, kteří si vzpomněli na odůvodnění zadávaného úkolu, vypověděli, že bylo zmiňované nějaké sektářství spojované s náboženskou společností svědci Jehovovi, což koresponduje s výpovědí obžalované Mgr. Nečasové z přípravném řízení. Obvodní

soud při hodnocení výpovědí těchto svědků dle § 2 odst. 6 tr.ř. zváží, zda existoval jakýkoliv důvod jim uvádět jako důvod sektářství spojované s náboženskou společností svědkové Jehovovi, pokud by byl pravdivý důvod obav předsedy vlády v souvislosti s projednáváním zakázky na pronájem letadel Gripen. V rámci hodnocení věrohodnosti výpovědí svědků – příslušníků Vojenského zpravodajství dle § 2 odst. 6 tr.ř. obvodní soud jejich tvrzení o údajně prováděné obraně proti sledování posoudí též souvislosti s obsahem provedených listinných důkazů, označených jako záznamy o sledování a listiny vydané obžalovaným Ing. Pohůnkem, s neexistencí spisové evidence jejich činnosti, pořizováním obrazových záznamů z jejich činnosti a záznamy o uskutečněném telekomunikačním provozu. V rámci hodnocení výpovědí dle § 2 odst. 6 tr.ř. obvodní soud rovněž zváží možnou motivaci svědků k uvádění vědomě nepravdivých údajů, a to jak ve vztahu k ochraně svých osob před možným postihem za jednání, které nemuselo být v souladu se zákonem, tak ve vztahu k ochraně Vojenského zpravodajství a jeho vedoucích pracovníků, obžalovaných Ing. Páleníka, Ing. Kovandy a Ing. Pohůnka, před diskreditací v případě, že by bylo prokázáno, že došlo k bezprecedentnímu zneužití Vojenského zpravodajství obžalovanou Mgr. Nečasovou, které její kartárka potvrdila, že poškozená Bc. N. má milence, což chtěla obžalovaná Mgr. Nečasová doložit svědku RNDr. Nečasovi, aby ho tak přiměla k urychlení rozvodového řízení s poškozenou Bc. N. a mohla se co nejrychleji stát jeho manželkou. Hodnocení výpovědí příslušníků Vojenského zpravodajství je podle odvolacího soudu neúplné, neboť obvodní soud při jejich hodnocení nepřihlédl k výše uvedeným listinným důkazům, které věrohodnost a pravdivost jejich výpovědí zpochybňují. Odvolací soud se ztotožňuje s názorem státního zástupce, že v této trestní věci existuje řada tzv. opomenutých důkazů ve smyslu judikatury Ústavního soudu, které obvodní soud sice provedl, popřípadě i citoval v odůvodnění napadeného rozsudku, avšak náležitě se s nimi nevypořádal při úvaze o vině obžalovaných a nehodnotil je v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř. Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že jedním z takto tzv. opomenutých důkazů je i vyjádření Vojenského zpravodajství, podle kterého nedisponovalo jakýmikoliv informacemi o možné hrozbě svědku RNDr. Nečasovi a jeho rodině. Výpovědi obžalovaných, a to zejména jejich výpovědi v hlavním líčení, nebyly obvodním soudem hodnoceny v souvislosti s tímto vyjádřením, které zpochybňuje pravdivost jejich výpovědí i výpovědi svědka RNDr. Nečase. Výše citované vyjádření Vojenského zpravodajství mělo být hodnoceno též v souvislosti s výpověďmi svědků Ing. J. a Ing. P. kteří se na jeho zpracování podíleli. Výpovědi svědků Ing. J. a Ing. P. podle odvolacího soudu nebyly jako důkaz opomenuty, ale ze strany

obvodního soudu došlo k tzv. deformaci důkazu ve smyslu judikatury Ústavního soudu, neboť z nich obvodní soud vyvodil závěr, který je v diametrálním rozporu s obsahem těchto důkazů, když v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že jejich výpovědi jsou v souladu s výpověďmi obžalovaných. Podle odvolacího soudu o tzv. deformaci důkazů, a to výpovědi uvedených svědků svědčí i skutečnost, že v odůvodnění napadeného rozsudku z jejich výpovědi citoval pouze to, co nezpochybňuje věrohodnost a pravdivost výpovědi obžalovaných z hlavního líčení a neuvedl skutečnosti, které svědci vypověděli a které věrohodnost a pravdivost výpovědi obžalovaných z hlavního líčení zpochybňují, když svědci uvedli, že Vojenské zpravodajství v rozhodné době nedisponovalo žádnou informací o možné hrozbě rodině RNDr. Nečase v souvislosti s nějakou armádní zakázkou. Podle odvolacího soudu protokoly Vojenského zpravodajství, označené jako záznamy o sledování, nejsou tzv. opomenutými důkazy, ale jejich hodnocení obvodním soudem neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. , neboť je neúplné. Obvodní soud při jejich hodnocení přihlédl pouze k výpovědím svědků-pracovníků Vojenského zpravodajství, kteří uvedli, že sice psali o sledování poškozené Bc. N██████████, ale ve skutečnosti vykonávali obranu proti sledování, a že tento záznam jsou pouze jejich poznámky a nejedná se o oficiální výstup z akce. Další hodnocení obvodního soudu, že tento závěr potvrdil i svědek Ing. P██████████, že se nejedná o profesionální záznam, který by byl zpravodajským výstupem, je podle odvolacího soudu deformací důkazu, navíc nelogickou. V tomto směru by obvodní soud měl při hodnocení důkazu dle § 2 odst. 6 tr.ř. zvážit, zda v případě, že by cílem předmětné akce Vojenského zpravodajství bylo potvrdit či vyvrátit spekulaci obžalované Mgr. Nečasové, že poškozená Bc. N██████████ má milence, zda by skutečně vyžadovala či byla schopna poznat, zda materiál, který jí byl Vojenským zpravodajstvím předán, je profesionálním záznamem, který je zpravodajským výstupem či zda šlo o získání fotografií údajného milence poškozené Bc. N██████████ a záznam o časových údajích jejich setkání. Odvolací soud se ztotožňuje s názorem státního zástupce, že obvodní soud měl při hodnocení listinných důkazů dle § 2 odst. 6 tr.řádu, a to záznamů Vojenského zpravodajství označeného jako záznam o sledování hodnotit samotný obsah těchto listinných důkazů, zejména zda z nich vyplývá sledování poškozené Bc. N██████████, nebo obrana proti sledování, když je například v záznamu o sledování ze dne 31.10.2012 uvedeno, že objekt Darwin po celou dobu sledování dodržuje scénář, který byl sledovací skupině oznámen, nevykazuje žádné závadové skutečnosti, nemá žádné schůzky či jinou činnost, která by se vymykala běžným zvyklostem. V záznamu ze dne 8.11.2012 je uvedeno, že z důvodu změny pozice nebylo provedeno zachycení osoby Darwin a nebylo možné objekt sledovat dále nepřetržitě.

Naopak v záznamech absentují závěry, že v okolí bydliště svědka RNDr. Nečase nebyl zaznamenán pohyb podezřelých vozidel či osob, respektive indicie nasvědčující sledování rodinných příslušníků RNDr. Nečase. V tomto směru by měl obvodní soud při hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.ř. přihlédnout též k fotografiím pořízeným vojenským zpravodajstvím, na kterých je zachycena poškozená Bc. N██████. Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že obvodní soud při úvaze o vině obžalovaných nepřihlédl k listu nadepsanému akce Darwin, který vydal při prohlídce jiných prostor a pozemků obžalovaný Ing. Pohůnek, přestože jde o naprosto zásadní důkaz, svědčící pro verzi skutkového děje a právní kvalifikaci jednání obžalovaných, uvedeného pod bodem I obžaloby. V odůvodnění napadeného rozsudku je tento listinný důkaz pouze doplněn citací výpovědi obžalovaného Ing. Pohůnka, že se jedná pouze o část, kdy další navazující stránky již orgány činné v trestním řízení nežádaly. Tuto větu podle odvolacího soudu v žádném případě nelze považovat za hodnocení důkazu dle § 2 odst. 6 tr.ř. Vzhledem k tomu, že text na uvedené stránce končí zhruba v polovině strany, nejedná se zjevně o část textu, který by pokračoval na další straně. Pokud by obžalovaným tvrzené navazující stránky svým obsahem popíraly naprosto jednoznačně smysl obvodním soudem citovaného listu, obžalovanému Ing. Pohůnkovi nic nebrání v tom, aby tyto údajně navazující stránky obvodnímu soudu sám předal, popřípadě, aby k jejich předání došlo prostřednictvím Vojenského zpravodajství, jestliže obžalovaný Ing. Pohůnek k listinnám, nacházejícím se dne 13.6.2013 v jeho kanceláři, nemá v současné době přístup. Pokud obvodní soud v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že všechny provedené důkazy pouze potvrdily, že Vojenské zpravodajství prověřilo informaci o možné bezpečnostní hrozbě ohledně rodiny svědka RNDr. Nečase, jím poskytnutou, a to formou obrany proti sledování, je toto tvrzení obvodního soudu v diametrálním rozporu s obsahem výše uvedené listiny. Obvodní soud by se měl v rámci hodnocení důkazu dle § 2 odst. 6 tr.ř. zabývat otázkou, zda v případě bezpečnostní hrozby rodině RNDr. Nečase, by bylo hlavní prioritou, z důvodu jeho ochrany a ochrany Vojenského zpravodajství, zajištění bezpečnosti a konspirace sledovacích týmů, a to i na úkor omezené možnosti a sledování objektu a že při překročení únosné míry rizika dekonspirace sledovací skupiny (identifikace zájmu nežádoucích osob, nevhodné prostředí apod.) je sledování ukončeno resp. přerušeno a že zejména je v akci Darwin zcela nežádoucí a bylo by zcela zničující, pokud by vyšlo najevo kdo, kým a koho nechává sledovat. Podle odvolacího soudu je obsah uvedené listiny v diametrálním rozporu s obhajobou obžalovaných v hlavním líčení, podle které došlo k předání informace o možné hrozbě od svědka RNDr. Nečase a poté již Vojenské

zpravodajství konalo z vlastní iniciativy, tedy nedošlo k zadání konkrétního úkolu. Zcela mimo hodnocení důkazu ve smyslu § 2 odst. 6 tr.řádu zůstal správný právní názor obžalovaného Ing. Pohůnka, že na rozdíl od soukromých detektivů a bezpečnostních agentur, je skryté pořizování obrazových záznamů osoby příslušníkem Vojenského zpravodajství ze zákona vždy klasifikováno jako použití zpravodajských prostředků, což vyžaduje zákonem stanovené povolení. Obvodní soud se bude zabývat otázkou, proč obžalovaný Ing. Pohůnek ve svém správném právním závěru hovoří o sledování, přestože ve své výpovědi hovoří o obraně proti sledování, zákonem neupravené. Dále se bude obvodní soud při hodnocení uvedeného důkazu dle § 2 odst. 6 tr.řádu zabývat i další větou z uvedené listiny, že nelze použít technické prostředky, které nelze mít pod trvalou kontrolou (trekovací zařízení apod.), lze použít jen živou sílu a obvodní soud se bude zabývat otázkou, zda v případě hrozby rodině RNDr. Nečase a v důsledku toho provedené obraně proti sledování, by nebylo možné použít technické prostředky, které nelze mít pod trvalou kontrolou, například trekovací zařízení, ale bylo by možné použít pouze tzv. živou sílu. Obvodní soud rovněž při hodnocení tohoto důkazu dle § 2 odst. 6 tr.řádu přihlédne k obsahu záznamů, označených jako záznam o sledování. Obvodní soud dle § 2 odst. 12 tr.řádu nemohl při úvaze o vině obžalovaných přihlédnout k výpovědi svědkyně H. z přípravného řízení, neboť tento důkaz nebyl v hlavním líčení řádně proveden dle § 211 odst. 3 tr.řádu přečtením, ale byl proveden v rozporu s trestním řádem, kde došlo pouze k předestření výpovědi svědkyně dle § 212 tr.řádu. Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že obvodní soud nehodnotil dle § 2 odst. 6 tr.ř. výpovědi svědků Ing. J., Ing. P. a Ch. ohledně nepřidělení spisové značky materiálům Vojenského zpravodajství, označených jako záznamy o sledování, byť důkazy těmito výpověďmi nepovažuje za tzv. opomenuté důkazy. Obvodní soud se bude zabývat otázkou, zda v případě činnosti Vojenského zpravodajství, realizované vůči poškozené Bc. N. bylo v tomto směru postupováno jako v jiných věcech, v nichž bylo Vojenské zpravodajství činné, případně co bylo důvodem odchylného postupu. Hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.ř. obvodní soud provede ve vztahu k listině, vydané obžalovaným Ing. Pohůnkem, ve které je uveden jeho závěr o zničujících důsledcích toho, kdyby vyšlo najevo, kdo, kým a koho nechává sledovat. Obvodní soud bude dle § 2 odst. 6 tr.ř. hodnotit též záznamy o uskutečněném telekomunikačním provozu, které podle nesprávného a neúplného závěru obvodního soudu pouze potvrdily, že Vojenské zpravodajství prověřilo informace o možné bezpečnostní hrozbě ohledně rodiny svědka RNDr. Nečase a to formou metody obrany proti sledování s tím, že během této činnosti byla určenou osobou pro komunikaci mezi svědkem RNDr. Nečasem a Vojenským

zpravodajstvím obžalovaná Mgr. Nečasová, potvrdily obhajobu všech obžalovaných a že provedené odposlechy neprokazují skutečnosti prezentované obžalobou. Obvodní soud bude dle § 2 odst. 6 tr.řádu hodnotit zejména záznamy dvou telefonických hovorů, uskutečněných dne 1.11.2012, nejprve mezi obžalovanými Mgr. Nečasovou a Ing. Páleníkem ve 13.51 hodin a poté mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a obžalovaným Ing. Pohůnkem ve 13.57 hodin, ve kterých se řeší obsah listin označených jako záznam o sledování, které byly dne 1.11.2012 obžalované Mgr. Nečasové předány. V prvním z těchto hovorů obžalovaná Mgr. Nečasová uvedla, že je tam záznam o mladém muži, což obžalovaný Ing. Páleník potvrzuje. Obžalovaná Mgr. Nečasová poukazuje na to, že v záznamu není napsáno, kdy ten mladý muž odešel. Obžalovaný Ing. Páleník uvedl, že se na to podívají, že je škoda, že ho nedokážou ztotožnit. Dále obžalovaná Mgr. Nečasová uvedla, že je tam její příjezd, ale není zaznamenáno, kdy odjela. Obžalovaná Mgr. Nečasová dále uvedla, aby obžalovaný Ing. Páleník dal na ní číslo obžalovanému Ing. Pohůnkovi, že si obžalovaná Mgr. Nečasová k tomu sedne a on si napíše poznámky. Ve druhém z hovorů se obžalovaná Mgr. Nečasová obžalovaného Ing. Pohůnka táže, zda má papír a tužku a jestli může říct nějaké poznámky, že píšou, že to je rodina, ten mladý. Dále uvedla, že to není rodina a není tam zaznamenáno, kdy je odjezd. Ještě je tam auto, ta Fabia. Ale není zaznamenáno, kdy odjela. Tam je jenom vjezd. Obžalovaný Ing. Pohůnek uvedl, že zkusí prověřit, jestli s tím autem nejela ta druhá osoba. Obžalovaná Mgr. Nečasová poté uvedla: „takže pokračujeme ještě do příštího pátku, jo? Můžeme si to takhle ujasnit.“ Obvodní soud v rámci hodnocení důkazů zváží, zda lze z výše citovaných záznamů telekomunikačního provozu dospět k důvodnému závěru, že obžalovanou Mgr. Nečasovou zajímá potencionální nebezpečí hrozící poškozené Bc. N. nebo zda jí zajímá neztotožněný mladý muž, respektive kdy odešel a kdy odjela poškozená Bc. N. Obvodní soud v rámci hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.ř. zváží, zda výše citované záznamy uskutečněného telekomunikačního provozu nezpochybňují obhajobu obžalovaných, že Vojenské zpravodajství pouze převzalo prvotní poznatek a dále již na jeho podkladě z vlastní iniciativy činilo samostatně další úkony či zda z nich nelze dovodit jednoznačný závěr, že obžalovaná Mgr. Nečasová Vojenské zpravodajství úkolovala. Obvodní soud bude výše citované záznamy telekomunikačního provozu hodnotit dle § 2 odst. 6 tr.řádu též v souvislosti s listinou, vydanou obžalovaným Ing. Pohůnkem, obsahující pasáž o zničujících důsledcích vyzrazení akce. Obvodní soud bude hodnotit dle § 2 odst. 6 tr.ř. záznam telekomunikačního provozu, a to hovorů mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou ze dne 8.11.2012 v 8.40 hod. a obžalovaným Ing. Kovandou, který uvedl, že úplně vyloučili, že by to byl jejich zájem. Jako jejich

zájmová osoba, která by tam měla být. Je to vzorec „furt stejnej“ a žádný zásadní věci, vůbec nic. Žádné změny tam nejsou. Na to obžalovaná Mgr. Nečasová odpověděla, že jim se to pak opravdu jakoby potvrzuje, že tam někdo chytřej radí. Nesedí tam ten čtvrtek. Chodí s divnýma informacema. Divný věci říká. Je divný, odkud to jako by jí to chodí. Obžalovaný Ing. Kovanda na to uvedl, že možnosti mají omezené. Můžou dělat jenom něco. Nepoužívají různé věci. Při hodnocení uvedeného záznamu dle § 2 odst. 6 tr.řádu obvodní soud zváží, zda výše citovaný telefonický hovor nasvědčuje prověřování hrozby rodině svědka RNDr. Nečase či zda nenasvědčuje zjišťování existence konkrétního muže v životě poškozené Bc. N[REDAKCE]. Výše citovaný záznam telefonického hovoru bude obvodní soud hodnotit dle § 2 odst. 6 tr.ř. též v souvislosti s dalšími důkazy, a to telefonickými hovory obžalované Mgr. Nečasové se svědkem Ing. Poulem ze dne 12.10.2012 v 18.14 hod., ve kterém uvedla: „čůza má chlapa, který jí radí“ a jejího hovoru se svědkyní Z[REDAKCE] ze dne 12.10.2012 v 18.23 hod., ve kterém uvedla: „kikina má picmocha, on jí radí, co má dělat, ona měla vždycky picmocha.“ Uvedené hodnocení důkazu dle § 2 odst. 6 tr.řádu je podstatné k posouzení možného motivu jednání obžalované Mgr. Nečasové a obvodní soud pochybil, když k výše citovaným záznamům telekomunikačního provozu obžalované ani svědky podrobně nevyslechl. Dále bude obvodní soud dle § 2 odst. 6 tr.ř. hodnotit komunikaci prostřednictvím SMS zpráv mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a obžalovaným Ing. Páleníkem ze dne 27.10.2012. Obžalová Mgr. Nečasová se dotázala, zda s obžalovaným Ing. Kovandou, označeným jako „pán co má umělého psa“, může mluvit o všem. Obžalovaný Ing. Páleník potvrdil, že může. Dále se obžalovaná Mgr. Nečasová dotázala, jestli se může zeptat, jak vypadá plnění zadání a o něco požádat. Obžalovaný Ing. Páleník souhlasil. Obvodní soud v rámci hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.ř. zváží, zda z výše uvedené komunikace vyplývá, že existovalo zadání pro vojenské zpravodajství a jak si obvodní soud vysvětluje dotaz obžalované Mgr. Nečasové, zda může s obžalovaným Ing. Kovandou hovořit o všem, vzhledem k obhajobě obžalovaných, že Vojenské zpravodajství zjišťovalo, zda se v okolí rodiny svědka RNDr. Nečase nevyskytuje nějaká bezpečnostní hrozba, zda uvedená komunikace nezpochybňuje obhajobu obžalovaného Ing. Páleníka, zda nesvědčí o tom, že z hlediska toku informací byla určující osobou obžalovaná Mgr. Nečasová a nikoliv ředitel Vojenského zpravodajství a zda nenasvědčuje tomu, že zainteresované osoby měly co skrývat v případě protiprávního sledování poškozené Bc. N[REDAKCE]. Obvodní soud rovněž nehodnotil dle § 2 odst. 6 tr.ř. telefonický hovor mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkem RNDr. Nečasem ze dne 3.2.2013, ve kterém obžalovaná svědkovi vyčítá, že nedokáže obžalovaného Ing. Páleníka prosadit do

čela Nejvyššího kontrolního úřadu a že v této funkci nebude „šlapat po jejich kamarádech“. Obvodní soud v rámci hodnocení důkazu dle § 2 odst. 6 tr.řádu zváží, zda z tohoto důkazu nevyplývá vztah mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a obžalovaným Ing. Páleníkem, ve kterém si vzájemně prospívali a v případě potřeby si v různých záležitostech vyšli vstříc.

Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že obvodní soud v obecné rovině posoudil nesprávným způsobem problematiku provádění sledování, kterou je třeba vnímat jednak jako zpravodajský prostředek, metodu či techniku, jednak jako zákonem vymezený průlom do lidských práv, upravených právními předpisy. Podle odvolacího soudu hodnocení provedeného důkazu, a to odborného vyjádření Policie ČR, útvaru zvláštních činností, obvodním soudem jako rozporuplného a nevěrohodného, neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6, neboť je neúplné. Odborné vyjádření odpovídalo na celkem dvanáct položených otázek. Podle odvolacího soudu nesouhlas obvodního soudu s názorem, vyjádřeným v odpovědi č. 7, že kontrasledování se provádí pouze na základě odpovídajícího povolení (či oprávnění), které ze zákona umožňuje sledovací skupině prolomit práva a svobody občanů – konkrétně ochranu soukromí podle Listiny základních práv a svobod, není důvodem pro paušální hodnocení odborného vyjádření jako nevěrohodného a pro ignorování odpovědí na ostatních položené otázky, včetně závěru odborného vyjádření. Obvodní soud doplní dokazování výsledkem zpracovatele odborného vyjádření. Obvodní soud se náležitě nevypořádal dle § 2 odst. 6 tr.ř. se závěrem odborného vyjádření, že v této trestní věci šlo o sledování. Hodnocení uvedeného důkazu je neúplné proto, že obvodní soud při jeho hodnocení přihlédl pouze k výpovědím příslušníků Vojenského zpravodajství, že písemnosti označené jako záznam o sledování jsou pouze jejich poznámkami. Obvodní soud však toto tvrzení některých příslušníků Vojenského zpravodajství nekonfrontoval s formou záznamů označených jako záznam o sledování a neposoudil po obsahové stránce, zda se jedná pouze o poznámky či o záznam o sledování poškozené Bc. N██████. Podle odvolacího soudu v tomto směru není rozhodné, zda předmětné písemnosti splňují všechny formální náležitosti profesionálního výstupu Vojenského zpravodajství, ale jejich konkrétní obsah. Svědek Ing. P█████ neuvedl, jak obvodní soud v diametrálním rozporu se skutečností tvrdí v odůvodnění napadeného rozsudku, že se jednalo o obranu proti sledování. Naopak svědek Ing. P█████ vypověděl, že záznamy o sledování silně připomínají sledování konkrétní osoby. Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že stát i jeho orgány, mohou při své činnosti postupovat pouze tak, jak jim to povoluje zákon, neboť podle článku 2 odst. 3 Ústavy a článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod orgány státní moci mohou při své činnosti

využívat pouze prostředky, které jim zákon výslovně svěruje. Podle odvolacího soudu však není meritem této trestní věci to, zda ke sledování či obraně sledování je třeba povolení, pokud nebyl dán souhlas primárního objektu, v tomto případě poškozené Bc. N [REDACTED], ale v tom, zda bylo v rozporu se zákonem prováděno sledování poškozené Bc. N [REDACTED] či nikoliv. Obvodní soud má v této trestní věci dostatek důkazů ke správnému závěru o této otázce. Odvolacímu soudu však nenáleží, aby skutková zjištění obvodního soudu nahrazoval skutkovými zjištěními vlastními a na jejich základě činil závěr o tom, zda činnost Vojenského zpravodajství vůči poškozené Bc. N [REDACTED] byla sledováním, ke kterému bylo třeba povolení. Odvolací soud se naprosto ztotožňuje s názorem státního zástupce, že závěr obvodního soudu, že v bodu II došlo při testu ohledně využití soukromé agentury pro Vojenské zpravodajství vzhledem k obavě svědka RNDr. Nečas a na jeho žádost ke sledování dvou zaměstnanců Úřadu vlády z důvodu zneužití služebního vozidla touto soukromou agenturou, přičemž Vojenské zpravodajství za zjištění této informace vyplatilo ze zvláštních finančních prostředků požadovanou částku, není správný, neboť obvodní soud nehodnotil důkazy provedené k tomuto bodu obžaloby v souladu s § 2 odst. 6 tr.řádu, když jeho hodnocení je neúplné. Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že obvodní soud nekriticky přijal obhajobu obžalovaných Ing. Kovandy a Ing. Pohůnka a ignoroval důkazy, které jejich obhajobu zpochybňují. Obvodní soud takto ignoroval výpověď obžalované Mgr. Nečasové z přípravného řízení, kdy za motiv svého jednání označila své obavy z novinářských dedukcí, spočívajících v tom, že bydlí v Hrzánském paláci, kde bydlel v té době svědek RNDr. Nečas. Tato obava měla mít základ v tom, že poškozený P [REDACTED] fungující jako osobní řidič obžalované Mgr. Nečasové, začal ve služebním vozidle vozit poškozenou H [REDACTED] do Hrzánského paláce, kde poškozená H [REDACTED] pracovala. Před Hrzánským palácem měli často hlídkovat novináři. Dalším motivem měla být obava ze spekulací, že připravuje koupi rodinného domu v T [REDACTED], ve kterém poškozená H [REDACTED] bydlela a do kterého jí poškozený P [REDACTED] vozidl služebním vozidlem. Odvolací soud se ztotožňuje s názorem státního zástupce, že v obecné rovině lze akceptovat skutečnost, že Vojenské zpravodajství pro vlastní potřebu může mít potřebu získávat informace o kvalitě činnosti soukromých detektivních agentur a že v konkrétním případě lze mít pochybnosti, zda skutečně mohlo Vojenské zpravodajství potřebovat takové informace v podstatně v anonymní podobě, kdy výběr konkrétního zkoumaného objektu měl být ponechán na prostředníkovi, stojícím mimo Vojenské zpravodajství a Vojenské zpravodajství ani nemělo mít k dispozici identifikace testovaného subjektu. Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že v případě, že Vojenské

zpravodajství příslušnému komerčnímu subjektu zadá sledování konkrétní osoby a pro toto sledování mu vytvoří podmínky a potřebnou součinnost, že se jedná o jednoznačné obcházení zákona o Vojenském zpravodajství, povolovacího režimu sledování a o porušení ústavní zásady zákonného omezení výkonu státní moci, neboť stát je v takovém případě iniciátorem a hybatelem zásahu do zaručené svobody soukromí konkrétního jedince, i když faktický výkon sledování nezajišťuje Vojenské zpravodajství samo svými příslušníky, ale svěří je soukromému subjektu. Nelze důvodně pochybovat o názoru státního zástupce, že pokud by měl být takový postup přípustný, nebylo by nutné zákonem vymezovat podmínky pro realizaci jednotlivých úkonů a použití zpravodajské techniky, ale postačovalo by zpravodajskou službu dobře finančně zabezpečit a tato by pak prováděla jen nákup požadovaných služeb od soukromých subjektů. Názor státního zástupce, že Vojenské zpravodajství prostřednictvím zprostředkovatele Ing. Z. [REDAKCE] zadalo dosud nezjištěné detektivní agentuře sledování poškozených P. [REDAKCE] a H. [REDAKCE], stejným způsobem. Platilo za to prostředky z přidělených rozpočtových prostředků státu a výsledky sledování byly předány obžalované Mgr. Nečasové, má podle odvolacího soudu oporu v provedených důkazech. Obvodní soud pochybil, když v souladu s § 2 odst. 6 tr.řádu nehodnotil spis Vojenského zpravodajství označený „prověrka komerčního subjektu II“. V záznamu obžalovaného Ing. Pohůnka z jednání s prostředníkem ze dne 21.3.2013 je uvedeno, že dne 20.3.2013 byla provedena schůzka. Bylo dohodnuto, že prostředník sám a podle vlastního uvážení vybere objekt, který bude komerčním subjektem monitorován. Ve vyhodnocení prověrky možností a schopností soukromého subjektu ze dne 8.4.2013 obžalovaný Ing. Pohůnek uvedl, že výběr monitorovaného objektu byl ponechán zcela v režii prostředníka. Obvodní soud nehodnotil tento důkaz v souvislosti s obhajobou obžalovaných, že prvotním cílem bylo zjistit schopnosti komerčního subjektu a druhotným cílem bylo zjistit, zda nedochází k zneužívání služebního vozidla konkrétními osobami. Podle odvolacího soudu existuje diametrální rozpor mezi obhajobou obžalovaných a výše citovanými údaji, uvedenými ve spise Vojenského zpravodajství, který naprosto unikl pozornosti obvodního soudu. Obvodní soud uvedený listinný důkaz nehodnotil ani v souvislosti s výpovědí svědka Ing. Z. [REDAKCE] který uvedl, že kolega obžalovaný Ing. Pohůnek ho požádal, zda by neměl možnost mu poskytnout nějaký kontakt nebo zprostředkovat nějaký kontakt na nějakou komerční agenturu či subjekt, který by pro něj mohl udělat nějakou speciální činnost. Obžalovaný Ing. Pohůnek mu předal nějaké dokumenty, které on předal tomu subjektu, který měl zadané úkoly plnit. Obvodní soud rovněž nehodnotil při posuzování výše uvedeného listinného důkazu, že ve vyhodnocení prověrky

možností a schopností soukromého subjektu je toliko konstatováno, že z předané dokumentace vyplývá, že ze strany komerčního subjektu došlo k bezproblémovému záchytu objektu v místě jeho vystavení, aniž bylo zmíněno, že komerčnímu subjektu byla poskytnuta adresa parkovacího místa užívaného poškozeným P. a itinerář obžalované Mgr. Nečasové, z kterého vyplývají plánované jízdy poškozeného P. V souvislosti s výše uvedenými důkazy se obvodní soud bude při hodnocení uvedeného listinného důkazu dle § 2 odst. 6 tr.řádu zabývat otázkou, zda uvedený spis Vojenského zpravodajství neměl toliko vytvářet zdání, že Vojenskému zpravodajství jde toliko o získání poznatků o kvalitě činnosti soukromých detektivních agentur a zda v něm nebyl skutečný důvod sledování poškozených P. a H. zastírán, aby z něj nebylo zjistitelné, že motivem objednaného sledování bylo zjišťování poznatků o konkrétních, předem určených osobách, utajovaným způsobem bez řádného povolení, a tedy obcházení zákona o Vojenském zpravodajství. Při hodnocení uvedeného listinného důkazu dle § 2 odst. 6 tr.řádu obvodní soud opomenul listiny, vydané obžalovaným Ing. Pohůnkem, a to výpisy z evidence obyvatel k osobám poškozených P. a H., pořízené pracovníky Vojenského zpravodajství z policejní databáze Bedrunka, výpisy z registru vozidel, týkající se obou poškozených a výpis z katastru nemovitostí k osobě poškozené H., pořízené pracovníky Vojenského zpravodajství. Při posuzování, zda došlo k aktivní součinnosti obžalovaných Ing. Kovandy a Ing. Pohůnka při sledování prováděném komerčním subjektem, obvodní soud bude hodnotit též záznamy o odposlechu telekomunikačního provozu v době od 6.3. do 15.4.2013. Dne 8.3.2013 v 6:54 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala se svědkyní Štánskou, která popisovala své sledování v T. Obžalovaná Mgr. Nečasová poté uvedla, že to bude muset vymyslet přes „umělého psa“. Dne 10.3.2013 v 11:27 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala se svědkem Ing. Poulem, který sdělil, že poškozený P. má směrnicí, co může a nemůže, a to je jeho slabina, na které ho udělají. Obžalovaná Mgr. Nečasová sdělila, že ještě udělá něco s těmi generály, jak už mu říkala na to, co nezvládli oni. Dne 11.3.2013 v 21:38 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová při hovoru se svědkem RNDr. Nečasem tomuto sdělila, že měla zásadní hovor s generálem, ale neví, co všechno může říkat do telefonu. Svědek RNDr. Nečas jí odpověděl, ať to tedy neříká. Obžalovaná Mgr. Nečasová mu sdělila, že generálovi dala ty věci, aby to zjistil on, aby oni nepostávali někde s taxikem. Dne 11.3.2013 v 23:28 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala se svědkem Ing. Poulem a řekla mu, že dnes seděla s generálem, aby byli takové věci v pořádku a ony ji ohrozí na druhé straně. Dne 13.3.2013 v 7:40 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala svědkyni Štánské, která jí sdělila, že zbývá potvrdit Kovandu, protože Kovanda se

bude vracet ve středu večer, takže je třeba říct, do jaké míry to spěchá. Obžalovaná Mgr. Nečasová odpověděla, že s Kovandou by se operativně setkala ve čtvrtek, pátek, jak se vrací. Musí se s ním pobavit, jestli už pro ni má ty materiály. Dne 14.3.2013 v 9:15 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala se svědkyní Štánskou a ptala se, jestli generál Kovanda bude pro ni něco mít, jestli se ozval. Dne 14.3.2013 v 9:59 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová zaslala obžalovanému Ing. Kovandovi zprávu SMS s dotazem: „Nemáte náhodou pro mě „žrádlo pro psy?“ Obžalovaný Ing. Kovanda odpověděl zprávou SMS, že zatím ne. Dne 15.3.2013 ve 20:06 hodin zaslala obžalovaná Mgr. Nečasová obžalovanému Ing. Kovandovi zprávu SMS, že je důležité vědět, v čem se „žrádlo pro psy“ převáží, zda se náhodou nesváží dohromady. Dne 15.3.2013 v 20:39 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala s obžalovaným Ing. Kovandou a sdělila mu, jak se baví o tom „žrádle“, tak tam je suchý a masový. Není dobře, když se suchý s masovým dají dohromady a jedou v jednom voze. To je důležité vědět. Obžalovaný Ing. Kovanda sdělil, že se s obžalovanou Mgr. Nečasovou potřebuje vidět a potřebuje nějakou informaci, kterou nechce „takhle jako“. Potřebuje více méně obrazový materiál. Potřeboval by od ní trošičku pomoci. Jen potřebují nějakou informaci, „abychom to mohli“. Obžalovaná Mgr. Nečasová dodává „doladit“. Obžalovaný Ing. Kovanda souhlasí. Dne 16.3.2013 v 17:06 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová zaslala svědkovi Ing. Poulovi zprávu SMS, jestli jí může sehnat fotografii poškozených P [redacted] a H [redacted]. Dne 16.3.2013 v 18:19 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala svědkovi Ing. Poulovi, že jí volal kamarád. Říkají tomu, že krmí „psy žrádlem“. Řekla mu, že potřebuje vědět, jak se to „žrádlo“ sváží. On jí říkal, že potřebuje nějaké obrázky toho „žrádla“. Neví, jak se to sežene, aniž by to nějak provařili. Táže se, že to je asi v nějaké evidenci. Na značce okolo obojku. Dne 18.3.2013 v 8:02 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová v telefonátu se svědkem Ing. Poulem uvedla, že ve 12:00 hodin má schůzku s tím, co by mu potřebovala dát ty fotky. Svědek Ing. Poul uvedl, že bude mít všechno. Dne 18.3.2013 v 11:55 hodin zaslala svědkyně Štánská obžalované Mgr. Nečasové zprávu SMS, že pan generál je zde. Dne 18.3.2013 v 12:42 hodin zaslala svědkyně Štánská obžalované Mgr. Nečasové zprávu SMS, že je to U [redacted], T [redacted]. Dne 18.3.2013 v 12:42 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala se svědkem Ing. Poulem a žádala ho, aby jí přinesl adresu toho parkovacího místa v Modřanech. Dne 18.3.2013 v 14:35 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová zaslala obžalovanému Ing. Kovandovi zprávu SMS ohledně parkování. Velké oplocené hlídané parkoviště v ulici Nad Iesním divadlem, firma V.A.Invest Pavel Voborník, IČ 66020000. Dne 21.3.2013 v 9:34 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala obžalovanému Ing. Kovandovi, který jí sdělil, že to mají připravené. Od pondělí. Jsou

tam nějaké technické věci. Chtějí to dobře připravit. První výstup by pro ni měl ve středu. Potřeboval by itinerář. Obžalovaná Mgr. Nečasová souhlasila, ať někoho pošle a dají mu to. Obžalovaný Ing. Kovanda sdělil, že by to potreboval na pondělí. Čím jim to dá detailněji, tak to bude rychleji. Kdyby tam byla jakákoliv změna, tak by potreboval informaci o tom. Dne 22.3.2013 v 16:17 hodin zaslala svědkyně Štánská obžalované Mgr. Nečasové zprávu SMS: „akce umělý pes obálka předána“. Dne 22.3.2013 v 16:17 hodin telefonovala obžalovaná Mgr. Nečasová svědkyni Štánské, aby si vytiskla, co dali panu generálovi a vždycky, když se stane něco jako změna, aby jí připomenula, aby to napsala panu generálovi. Přetáhnou to schválně přes ty velikonoce. Dne 27.3.2013 v 8:19 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala obžalovanému Ing. Kovandovi a tázala se ho, zda by pro ní něco měl a v kolik. Obžalovaný Ing. Kovanda sdělil, že za ním musí teprve ten člověk, co tady dělá. Ten musí se zkontaktovat s dalšími. Dát to dohromady. Dneska by měl mít nějaké výsledky, ale musí je nějakým způsobem zpracovat. Plánují, že po tom víkendu by to celé vyhodnotili. Obžalovaná Mgr. Nečasová uvedla, že zítra by si třeba chvílku sedli a podívali se na to. Obžalovaný Ing. Kovanda souhlasil. Dne 27.3.2013 v 8:42 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala svědkyni Štánské a sdělila, že teď mluvila s „umělým psem“ a on říkal, že něco mají. Dne 28.3.2013 v 8:06 hodin svědkyně Štánská zaslala obžalované Mgr. Nečasové zprávu SMS, že ve 13:45 hodin přijde „umělý pes“ a ve 14:01 hodin jí zaslala další zprávu SMS, že zde mají pana „umělý pes“. Dne 28.3.2013 ve 14:53 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala svědkovi Ing. Poulovi, že prostě tady čte, větrání peřiny. On tam přijede, u vjezdové brány troubí, aby otevřeli. Oni mu otevřou. V 17 hodin vychází v bačkorách na balkon a přináší dovnitř domu větrané peřiny. Dne 28.3.2013 v 18:09 hodin telefonoval svědek Ing. Poul obžalované Mgr. Nečasové, jestli má nějaké foto. Ta odpověděla, že má foto domu, ale není tam, jak zajíždí. Obžalovaná Mgr. Nečasová sdělila, že zadá, aby bylo dobře vidět vjezd. Dne 2.4. v 8:54 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala svědku Ing. Poulovi, že ti jejich „krtečci“ je budou ještě dneska monitorovat. Pak by měla mít nějakou zprávu, myslí si, že ve čtvrtek. Ve čtvrtek by se měli podívat na všechno od „krtečka“. Dne 4.4.2013 v 12:05 hodin zaslala svědkyně Štánská obžalované Mgr. Nečasové zprávu SMS, že pan K [redacted] bude mít dneska všechny materiály, zpracuje je a v pondělí nebo v úterý by s ní potreboval 30 minut. Dne 14.4.2013 v 10:52 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala se svědkem Ing. Poulem, že zítra budou mít ty sekvence. Dne 14.4.2013 v 14:17 hodin obžalovaná Mgr. Nečasová telefonovala svědkyni Z [redacted], že budou mít záběry toho, jak on má zaparkováno u ní, že to mají od těch novinářů. Dne 14.4.2013 v 15:16 hodin zaslala obžalovaná Mgr. Nečasová obžalovanému Ing. Kovandovi zprávu SMS, zda

bude mít materiál zítra do 9:30 hodin. Obžalovaný Ing. Kovanda odpověděl zprávou SMS, že to pro ni má. Může jí to nějak doručit. Ať se spolehne, v 9:00 hodin to bude předáno. Dne 14.4.2013 v 22:52 hodin svědek RNDr. Nečas telefonoval obžalované Mgr. Nečasové, která mu sdělila, že s nimi oběma bude zítra mluvit, protože bude mít tu sekvenci, jak on k ní zajíždí, že jim to poslali novináři. Dne 15.4.2013 v 8:52 hodin zaslala svědkyně Štánská obžalované Mgr. Nečasové zprávu SMS, že jde za 5 minut vyzvednout obálku od pana K[REDAKCE] pro ni a v 9:03 hodin zaslala svědkyně Štánské obžalované Mgr. Nečasové zprávu SMS, že jí obálku od pana K[REDAKCE] dává na stůl.

V rámci hodnocení výše uvedených důkazů dle § 2 odst. 6 tr.řádu, obvodní soud zváží, zda prokazují, že obžalovaná Mgr. Nečasová byla objednatelem sledování poškozených H[REDAKCE] a P[REDAKCE], a že se nejednalo o vlastní potřebu Vojenského zpravodajství, zda údajný test komerčního subjektu nebyl jen krycí zástěrkou a zda obžalovaná Mgr. Nečasová poskytla Vojenskému zpravodajství podklady pro provádění sledování, zda byla průběžně informována o výsledcích sledování a zda v závěru obdržela výstupy sledování v podobě písemných a obrazových záznamů. Obvodní soud na základě hodnocení důkazů v souladu s § 2 odst. 6 tr.řádu zváží, zda ve skutcích, uvedených pod body I. a II. napadeného rozsudku došlo k nepřípustným zásahům do ústavních práv poškozených Bc. N[REDAKCE], H[REDAKCE] a P[REDAKCE], zda k nim došlo z podnětu obžalované Mgr. Nečasové, která je řídila a usměrňovala, zda jednání obžalovaných Ing. Páleníka, Ing. Kovandy a Ing. Pohůnka bylo v rozporu s ustanoveními zákona o Vojenském zpravodajství a zákona o zpravodajských službách České republiky, zda svěřenou pravomoc vykonávali protiprávně a zda obžalovaná Mgr. Nečasová jejich jednání zosnovala, usměrňovala a organizovala. Dále obvodní soud po zhodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.řádu zváží, zda při jednání pod bodem II. napadeného rozsudku nedošlo k úmyslnému obcházení zákona o Vojenském zpravodajství a mezi působnosti Vojenského zpravodajství, stanovených zákonem o zpravodajských službách České republiky a v důsledku toho k nezákonné úhradě nákladů spojených se sledováním poškozených P[REDAKCE] a H[REDAKCE] z finančních prostředků státního rozpočtu, které byly svěřeny Vojenskému zpravodajství k financování jeho činnosti, které by bylo porušením povinnosti řádné péče o majetek státu, vymezené zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vstupováním v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, zda se tohoto porušení dopustil obžalovaný Ing. Kovanda a zda ho k tomuto jednání navedl předložením žádosti o proplacení finančních nákladů obžalovaný Ing. Pohůnek. Obvodní soud po zhodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.řádu zváží, zda z provedených důkazů vyplývá, že Vojenskému zpravodajství

nebyl předán poznatek, který by z vlastní iniciativy prověřovalo, zda mu bylo dáno zadání, co má Vojenské zpravodajství činit a zda mu byl úkon zadán obžalovanou Mgr. Nečasovou jako osobou, která k tomu nebyla oprávněna. Obvodní soud se bude zabývat, po zhodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.řádu, i otázkou, zda Vojenské zpravodajství postupovalo standardním způsobem při předávání výsledků své činnosti obžalované Mgr. Nečasové, pokud by byla prověřována možnost hrozby rodině RNDr. Nečase a zda informace a navazující opatření Vojenského zpravodajství bylo utajováno podle příslušného zákona.

Odvolací soud souhlasí s názorem státního zástupce, že se obvodní soud v rámci hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.řádu náležitě nevypořádal s obžalobou dovozovaným motivem jednání obžalované Mgr. Nečasové, a to snahou získat informace ze soukromí poškozené Bc. N██████████, které by mohla využít ve svůj prospěch v rámci blízkého osobního poměru udržovaného se svědkem RNDr. Nečasem, ani s motivem jednání obžalovaných Ing. Páleníka, Ing. Kovandy a Ing. Pohůnka, který měl podle státního zástupce spočívat ve snaze, i za cenu porušení právních předpisů vyhovět požadavku obžalované Mgr. Nečasové, když si byli vědomi existence jejího osobního poměru a faktického vlivu na svědka RNDr. Nečase. V tomto směru se obvodní soud nezabýval výpovědí svědka Ch██████████ že museli z rozkazu obžalovaného Ing. Páleníka již v předcházející době provádět s obžalovanou Mgr. Nečasovou výcvik v obraně proti sledování a provádět technické prohlídky v prostorách obývaných obžalovanou Mgr. Nečasovou. V tomto směru obvodní soud rovněž nehodnotil důkaz záznamem telekomunikačního provozu mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkem RNDr. Nečasem, v kterém mu obžalovaná 3.2.2013 vyčítala, že nedokáže prosadit obžalovaného Ing. Páleníka do čela Nejvyššího kontrolního úřadu, že tam potřebuje někoho, kdo „nebude šlapat po jejích kamarádech“. Obvodní soud by se měl v rámci hodnocení provedených důkazů dle § 2 odst. 6 tr.řádu zabývat otázkou, zda z provedených záznamů o odposlechu telekomunikačního provozu vyplývá, že by se v nich hovořilo o nějakém nebezpečí, hrozícím rodině svědka RNDr. Nečase, a zda z nich vyplývající vztah obžalované Mgr. Nečasové k poškozené Bc. N██████████ nevylučuje představu, že by obžalovaná Mgr. Nečasová mohla mít starost o bezpečnost poškozené Bc. N██████████. V tomto směru bude obvodní soud hodnotit záznamy o odposlechu telekomunikačního provozu ze dnů 18.9., 19.9., 26.9., 3.11.2012, uskutečněného mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkyní Z██████████, ze dnů 19.9., 10.10. a 12.10.2012 mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkem Ing. Poulem, ze dnů 7.10., 6.11.2012 a 3.1.2013 mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkem RNDr. Nečasem. Při hodnocení výpovědi svědka RNDr. Nečase dle § 2 odst. 6 tr.řádu bude obvodní

soud konfrontovat tvrzení svědka, že své manželství považoval za již rozpadlé, přičemž s obžalovanou Mgr. Nečasovou měli dohodu od léta 2011, jak budou postupovat, se záznamy telekomunikačního provozu účastnické stanice obžalované Mgr. Nečasové ze dne 12.9. v 20:35 hodin, 10.11. v 21:14 hodin, 28.11. ve 22:14 hodin a 22.27 hodin, 2.12.2012 v 13:14 hodin. Obvodní soud doplní dokazování SMS zprávou ze dne 14.1.2013 v 10:02 hodin, záznamem hovorů z 31.1.2013 v 19:16 hodin a ze dne 1.2.2013 v 10:05 hodin. Obvodní soud v rámci hodnocení důkazů dle § 2 odst. 6 tr.řádu zváží, zda svědkem RNDr. Nečasem tvrzená dohoda s obžalovanou Mgr. Nečasovou vylučuje motiv, že obžalovaná Mgr. Nečasová mohla mít zájem získat negativní informace o poškozené Bc. N[REDACTED], pomocí kterých by svědka RNDr. Nečase přiměla k okamžitému uskutečnění jejich vzájemné dohody, aby bez dalšího odkládání začal činit kroky k ukončení jeho tehdejšího manželství. Odvolací soud se ztotožňuje s názorem státního zástupce, že se obvodní soud náležitě nevypořádal se všemi provedenými důkazy k otázce, zda obžalovaný Ing. Kovanda dne 1.11.2012 vydal obžalovanému Ing. Pohůnkovi rozkaz ke sledování poškozené Bc. N[REDACTED] nebo obraně proti jejímu sledování. Lze přisvědčit argumentaci státního zástupce, že přestože se dne 1.11.2012 obžalovaný Ing. Kovanda nacházel služebně mimo Prahu, lze rozkaz vydat i na dálku, například telefonem. Obvodní soud se bude při posuzování této otázky zabývat i schůzkou mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a obžalovaným Ing. Kovandou, která proběhla dne 30.10.2012 a důkazy, které svědčí o tom, že na této schůzce chtěla s obžalovaným Ing. Kovandou hovořit „o všem“, ptát se jej na plnění zadání a o něco jej požádat. Obvodní soud se bude při řešení uvedené otázky zabývat i výpovědí obžalovaného Ing. Kovandy z přípravného řízení, že do funkce ředitele Vojenského zpravodajství byl jmenován k datu 1.11.2012. Někdy v tomto období byl Mgr. Nečasovou požádán o prověření domněnek o možném sledování nebo ovlivňování, případně i setkávání se s divnými lidmi poškozenou Bc. N[REDACTED]. Tuto žádost chápal jako úkol, který jde z nejvyšších možných míst, od nejvyšších ústavních činitelů, a proto se rozhodl jí vyhovět. Žádost obžalované Mgr. Nečasové řešil s obžalovaným Ing. Pohůnkem.

Ze shora uvedených důvodů odvolací soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 30. března 2016

JUDr. Richard Petrásek
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Králová